

BİRİNCİ ULUSLARARASI SADBERK HANIM MÜZESİ SEMPOZYUMU

→ Tekstil Konservasyonu

FIRST INTERNATIONAL SADBERK HANIM MUSEUM SYMPOSIUM

→ Textile Conservation

26—27.09.2024

ULUSLARARASI
SADBERK HANIM
MÜZESİ
SEMPOZYUMU

INTERNATIONAL
SADBERK HANIM
MUSEUM
SYMPOSIUM

ULUSLARARASI
SADBERK HANIM
MÜZESİ
SEMPOZYUMU

INTERNATIONAL
SADBERK HANIM
MUSEUM
SYMPOSIUM

SEMPOZYUM KOMİTESİ | SYMPOSIUM COMMITTEE

Onursal Başkan | Honorary Chair

Ömer M. Koç

Bilimsel Danışma Kurulu | Scientific Advisory Board

Zeren Tanındı

Chris Roosevelt

Turgut Saner

Hülya Bilgi

Şebnem Akalın

Yürütme Komitesi | Executive Board

Hülya Bilgi

Seçil Kınay

Lale Görünür

Makbule Merve Uca

Ozan Torun

Samed Ercan

Havva Furat Ay

Beyza Uzun Kutlay

Sempozyum Koordinatörü | Symposium Coordinator

Makbule Merve Uca

SUNUŞ

Sadberk Hanım Müzesi tarafından bu yıl ilki düzenlenecek olan sempozyum serisini duyurmaktan büyük memnuniyet duyuyoruz. Kapılarını 1980 yılında Türkiye'nin ilk özel müzesi olarak ziyarete açan müzemiz, kültürel mirası koruma ve gelecek kuşaklara aktarma vizyonunu, müze teşhirine ek olarak süreli sergiler, bilimsel yayınlar, çocuk ve yetişkin öğrenme programlarıyla desteklemektedir.

Ulusal ve uluslararası bilim dünyasında müzecilik alanında söz sahibi köklü bir kurum olan Sadberk Hanım Müzesi, iki yılda bir düzenleyeceği Uluslararası Sadberk Hanım Müzesi Sempozyumu ile konservasyon, sanat tarihi, arkeoloji, küratöryel çalışmalar, dijitalleşme, mimari ve sergi tasarımı gibi müzeciliğin iş birliği içinde olduğu çeşitli disiplinlere odaklanarak belirlenen temaların bilimsel çerçevede tartışılacağı bir platform yaratmayı amaçlamaktadır. Bu uluslararası sempozyumla, müzenin bu misyonu doğrultusunda müzecilik alanında sürdürülebilir, diyaloga dayalı öğrenme fırsatı sunmayı ve disiplinlerarası bilgi paylaşımı ve etkileşimine odaklanarak alanın gelişimine katkıda bulunmak hedeflenmektedir.

26–27 Eylül 2024'te birincisi gerçekleşecek olan sempozyum, “Tekstil Konservasyonu” başlığı altında yurt içi ve yurt dışında bulunan kurumlardan uzman ve akademisyenlerin katılımıyla alandaki teorik ve pratik bilgi birikimi, deneyim ve yenilikçi yaklaşımları buluşturacak ve “Değişen İhtiyaçlar ve Dönüşüm”, “Sergileme ve Depolama”, “Vaka Çalışmaları” ve “Disiplinlerarası Yaklaşımlar” başlıkları altında tartışmaya açacaktır.

Sempozyumun Vehbi Koç Vakfı'nın maddi ve manevi desteğiyle gerçekleştirilmektedir. Başta Vakıf Yönetim Kurulu Başkanı Semahat Arsel olmak üzere Vehbi Koç Vakfı yönetimine ve Sadberk Hanım Müzesi İcra Komitesi Başkanı ve Sempozyum Onursal Başkanı Ömer M. Koç'a, sempozyum için mekân sağlayan Koç Üniversitesi Anadolu Medeniyetleri Araştırma Merkezi (ANAMED) yönetimine, Bilimsel Danışma Komitesi üyelerimize ve programa katkıda bulunan tüm kurum ve konuşmacılara teşekkür ederiz.

İlgi çekici ve verimli fikir alışverişlerini dört gözle bekliyor, sempozyumun müzeciliğin ve kültürel korumanın sürekli gelişimine katkıda bulunacağını umuyoruz. Desteğiniz ve değerli katılımınız için teşekkür ederiz.

Sempozyum Yürütme Komitesi

FOREWORD

It is with great pleasure and enthusiasm that we present the inaugural symposium organised by the Sadberk Hanım Museum. Our museum, established in 1980 as Türkiye's first private museum, has been dedicated to the preservation of cultural heritage and the dissemination of knowledge to future generations. Through a variety of activities, such as scientific publications, learning programs, and exhibitions, we aim to enrich the understanding of our cultural heritage.

As a recognised and esteemed institution, both nationally and internationally, the Sadberk Hanım Museum is committed to advancing academic research and knowledge sharing in the field of museology. Our biennial International Sadberk Hanım Museum Symposium seeks to provide a platform for discourse on various disciplines related to museum studies within a scientific framework. The symposium's goal is to promote sustainable, dialogue-based learning opportunities in museology and foster interdisciplinary information sharing and interaction to contribute to the field's development.

This year, the symposium will focus on Textile Conservation, bringing together experts and academics from around the world to share their knowledge and experiences in the field under the following thematic threads: Changing Needs and Transformation, Display and Storage, Case Studies, and Multidisciplinary Approaches.

We express our utmost gratitude to the Vehbi Koç Foundation for their invaluable contributions and support, without which this symposium would not have been conceivable. Our sincerest appreciation extends to Ms Semahat Arsel, Chair of the Board of Directors and Executive Committee of the Vehbi Koç Foundation, Mr Ömer M. Koç, Chair of the Executive Committee of the Sadberk Hanım Museum and Honorary Chair of the Symposium. We thank Koç University Research Center for Anatolian Civilizations (ANAMED) and its staff for graciously providing the venue for the symposium. Additionally, we extend our gratitude to all the individuals and institutions involved in the realisation of this event, from the esteemed members of the Scientific Advisory Committee to the dedicated speakers and moderators. It is through their collaborative effort that this symposium has come to fruition.

We look forward to an engaging and fruitful exchange of ideas, and we hope that this symposium will contribute to the continued development of museology and cultural preservation. Thank you for your support and participation.

Symposium Executive Board

BİRİNCİ ULUSLARARASI
SADBERK HANIM MÜZESİ
SEMPOZYUMU

→ Tekstil Konservasyonu

FIRST INTERNATIONAL
SADBERK HANIM MUSEUM
SYMPOSIUM

→ Textile Conservation

26-27.09.2024

P R O G R A M

P R O G R A M M E

26.09.2024, Perşembe | Thursday

09:00–09:30 **Kayıt ve İkram | Registration & Refreshments**

09:30–10:05 **Açılış Konuşmaları | Symposium Opening Plenary**

Hülya Bilgi

Tekstilin Kültür Varlığı Olarak Kabul Edilmesi ve Korunması Üzerine
[On Recognition, Preservation, and Conservation of Textiles as Cultural Asset]

Zeynep Boz

Protection of Cultural Property: Inclusion of the Societies with
a Special Focus on Textiles
[Kültürel Mirasın Korunması: Toplumların Dahil Edilmesi
ve Tekstile Özel Bir Odaklanma]

10:05–10:45 **Çerçeve Konuşması | Keynote Speech**

Janina Poskrobko

Developing Textile Conservation: Tradition and Innovations
[Tekstil Konservasyonunu Geliştirmek: Gelenek ve İnovasyon]

10:45–11:00 **Ara | Coffee Break**

11:00–12:45 **I. Oturum: Değişen İhtiyaçlar ve Dönüşüm**
Session I: Changing Needs and Transformation
Moderatör | Moderator: **Çiğdem Çini**

11:05–11:25

Maria Fusco

The Textile Museum (Washington DC): An Overview of its 2014 Collections
and Site Move and the Potential Offered by University Affiliation
[Washington Tekstil Müzesi Taşınma Süreci, Yeni Laboratuvar Kurulumu
ve Üniversite Bünyesine Dahil Olmanın Etkileri]

11:30–11:50

Marion Falaise

Textile Preservation Issues as Part of a Museum Collection Relocation:
Some Practical Examples from the Textile Museum and Decorative Arts
Museum in Lyon
[Taşınan Müze Koleksiyonları için Tekstil Koruma Sorunları: Lyon Tekstil
ve Dekoratif Sanatlar Müzesi Örneği]

11:55–12:15

Paul Hepworth

Conservator as a Mediator
[Arabulucu Olarak Konservatör]

12:15–12:45 **Tartışma | Q&A**

12:45–13:50 **Öğle Yemeği | Lunch**

14:00–15:45 **II. Oturum: Sergileme ve Depolama**
Session II: Display & Storage

Moderatör | Moderator: **Nancy Micklewright**

14:05–14:25

Elizabeth-Anne Haldane

The Conservation and Display of Dress and Textile Collections
at the Victoria and Albert Museum: Balancing Conservation and Interpretation
[Victoria ve Albert Müzesi'ndeki Kıyâfet ve Tekstil Koleksiyonlarının Korunması
ve Sergilenmesi: Koruma ve Yorumlama Dengesi]

14:30–14:50

Lara Flecker

The Conservation and Display of Dress and Textile Collections at
the Victoria and Albert Museum: Mounting and Mannequins
[Victoria ve Albert Müzesi'nde Kıyâfet ve Tekstil Koleksiyonlarının Korunması
ve Sergilenmesi: Destekleme ve Mankenler]

14:55–15:15

Elif Kıran, Büşra Balçık

Sadberk Hanım Müzesi'nde Konservasyon Uygulamaları
[Conservation Practices at the Sadberk Hanım Museum]

15:15–15:45

Tartışma | Q&A

27.09.2024, Cuma | Friday

09:00–09:30

Kayıt ve İkram | Registration & Refreshments

10:00–10:10

Karşılama | Welcoming Remarks

10:10–12:00

III. Oturum: Vaka Çalışmaları

Session III: Case Studies

Moderatör | Moderator: Hülya Tezcan

10:10–10:30

Ebru Ören

Fatih Sultan Mehmed'e ait 15. Yüzyıla Tarihlenen Puşidenin Konservasyonu
[Conservation of Mehmed II's Cenotaph Cover dated to the Fifteenth Century]

10:35–10:55

Emine Torgan Güzel

Arkeolojik ve Tarihi Tekstillerin Konservasyonu için Arkeometrik
Analizlerin Önemi
[Significance of Archaeometric Analyses for Conservation of Archaeological
and Historical Textiles]

11:00–11:20

Samed Ercan

Osmanlı Geç Dönemi'ne Tarihlenen Bir Güneş Şemsiyesinin Konservasyonu
[Treatment of a Late Ottoman Parasol]

11:25–11:55

Tartışma | Q&A

12:00–13:00

Öğle Yemeği | Lunch

13:00–14:45

IV. Oturum: Disiplinlerarası Yaklaşımlar

Session IV: Multidisciplinary Approaches

Moderatör | Moderator: Nevin Enez

13:05–13:25

Tatiana Zhdanova

The Digital Image Database of Textile Fibres and Weaves in Qatar Museums
[Katar Müzeleri Tekstil Lifleri ve Dokumaları Dijital Görsel Veritabanı]

13:30–13:50

Ece Ergun

Tarihi Tekstillerin İncelenmesi ve Korumasında Disiplinlerarası Bir Yaklaşım
[An Interdisciplinary Approach to the Study and Conservation of Historic Textiles]

13:55–14:15

Ömer Kantoğlu

Radyasyon: Tarihi Eserlere Sihirli Bir Dokunuş
[Radiation: A Magic Touch to Historical Artefacts]

14:15–14:45

Tartışma | Q&A

14:45–15:00

Kapanış Değerlendirmesi | Closing Remarks

Lale Görünür

ÖZETLER

ABSTRACTS

Tekstilin Kültür Varlığı Olarak Kabul Edilmesi ve Korunması Üzerine

Hülya Bilgi

Türkiye'nin ilk özel müzesi olarak 44 yıl önce ziyarete açılan Sadberk Hanım Müzesi'nin koleksiyonunun ve sergilemesinin önemli bir bölümünü 15. yüzyıldan 20. yüzyılın başlarına kadar uzanan dönemi kapsayan tekstil eserler oluşturur. Sadberk Koç'un büyük bir bölümünü tekstil eserlerin oluşturduğu kişisel koleksiyonu üzerine kurulan ve her geçen gün hibe ve satın alımlarla zenginleşen müzenin tekstil koleksiyonunu kayıt altına almak, muhafaza etmek, sergiye hazır hâle getirmek ve daha da önemlisi tüm bunları geleceğe taşımak adına "sürdürülebilir" şekilde gerçekleştirmek, Sadberk Hanım Müzesi'nin birincil görevidir. Bu nedenle de düzenlediği ilk uluslararası sempozyumun konusunu tekstil konservasyonu olarak belirlemiştir.

Tekstil türünden eserler kültürel mirasın önemli bir parçası olmasına rağmen, ne yazık ki bu konudaki toplumsal bilinç arzu edilen düzeyde değildir. Bu nedenle tekstil türü eserlerin korunmasına yönelik bilincin geliştirilmesine katkıda bulunmak için bu alanda çalışan uzmanların sayısının artırılması, bu sempozyum gibi tekstil koruma alanına yönelik eğitim faaliyetlerinin yaygınlaştırılması ve tekstil eserlerin uzun vadede korunması için sürdürülebilir yaklaşımların benimsenmesi bu konuşmanın önemli odak noktalarıdır.

On Recognition, Preservation, and Conservation of Textiles as Cultural Asset

Hülya Bilgi

The Sadberk Hanım Museum, which opened 44 years ago as Türkiye's first private museum, houses a significant collection of textiles dating from the 15th century into the early 20th century, forming a major part of its exhibits. The museum was originally founded to house Sadberk Koç's private collection, which consisted primarily of textiles. Since, then the collection has steadily grown as a result of donations and acquisitions. Cataloguing and preserving the museum's textile collection, preparing items for exhibition, and above all ensuring that all this work is carried out in a sustainable way are our primary concerns. That is why textile conservation has been selected as the subject of the first international symposium to be organised by the museum.

Although textiles are a crucial part of the cultural legacy, awareness of this among the general public is unfortunately not yet at the desired level. That is why improving awareness of the need to conserve textiles, increasing the number of experts working in this field, developing educational activities relating to textile conservation, such as this symposium, and adopting sustainable approaches to this conservation in order to preserve textiles in the long term are the key focal points of this talk.

Kültürel Mirasın Korunması: Toplumların Dahil Edilmesi ve Tekstile Özel Bir Odaklanma

Zeynep Boz

Kültürel mirasın korunması kavramı başlangıçta daha teknik bir yaklaşımla ele alınmıştır. Toplumların ihtiyaç ve bakış açıları ancak daha sonraki aşamalarda dikkate alınmaya başlanmıştır. Günümüzde, tüm kültürel miras profesyonelleri tarafından bilinmektedir ki, alanda yapılacak herhangi bir çalışma veya proje yerleşik halk tarafından desteklenmedikçe etkili olması mümkün değildir. Türkiye’de kültürel miras yönetimi ağırlıklı olarak devlet odaklıdır, zira kültürel varlıklar devlet malı olarak kabul edilmektedir. Bununla birlikte, mevcut düzenlemeler devlet kurumlarının bilim insanları ve akademisyenler ile özel müzeler gibi diğer kültürel miras girişimleriyle yetki paylaşmasına olanak tanımaktadır. Devlet ve sivil toplum profesyonellerinden oluşan ağ, bağları güçlendirerek ve farkındalığı artırarak yerel toplulukların koruma çabalarına dahil edilmesini sağlamaktadır.

Tekstil, bu çalışmalarda önemli ve kendine has bir yere sahiptir. Başlangıçta arkeolojik mirasa odaklanılmış olsa da, tekstilin kırsal kesimdeki insanlar için taşıdığı değer, projelerin kapsamının genişlemesine neden olmuştur. Halkın geneli bir ürünü her yönünü tüketmeye alışkın olduğundan, tekstili en kolay yenilenebilir mülkleri olarak görmektedir. Birkaç on yıl önce, seri üretim modern tekstiller bile önemliydi ve bu nedenle de “yama yapmak”, böylece tekstilin ömrünü uzatmak gibi uygulamalar yaygındı. Örneğin, bir gelinlik nesiller boyunca aktarıldı.

Seri ve kitlesele üretimler bir dereceye kadar yenilenebilir olsa da, bu türden bir bireysel üretimin kaybı, bilimsel veya miras değeri taşımadığı için, büyük bir etki yaratmaz. Ancak, sorun bu yenilenebilirlik algısının insanların zihninde miras değeri taşıyan tekstiller için de geçerli gibi görünmesidir. Yaşamın herhangi bir alanına ilişkin yenilenebilirlik duygusu, insanları koruma içgüdü ve refleksinden uzaklaştırmaktadır.

Buna karşın, ekonomik olarak daha az gelişmiş bölgelerde veya hâlâ insan eliyle tekstil üretiminin devam ettiği yerlerde insanlar tekstil miraslarının değerini daha iyi anlamaktadır. Ayrıca, Çanakkale Savaşı sonrasında bir Avustralyalı asker tarafından alınarak 2015 yılında Türkiye’ye iade edilen ve şu anda Ankara’daki Cumhuriyet Müzesi’nde sergilenen Türk bayrağının hikayesi, bu narin parçanın kendi tarihinin belgesi haline nasıl geldiğini göstermektedir.

Protection of Cultural Property: Inclusion of the Societies with a Special Focus on Textiles

Zeynep Boz

The notion of protection of cultural property began with a more technical approach. The needs or understanding of the societies started to be taken into consideration relatively at a later stage. Today, it is clear to all cultural heritage professionals that a study or project to take place in the field would not work out efficiently unless it is endorsed by locals. In Türkiye, cultural heritage management-related issues are state-led, given that cultural property is accepted as state property. However, there are regulations that enable state agencies to share their authority with scientists and private cultural heritage initiatives such as academics and private museums. This network of governmental and non-governmental professionals join forces to ensure the inclusion of local communities in the protection efforts through strengthening bonds and raising awareness.

Textiles have a significant self-made place in these studies. Even though it all began with archaeological heritage, the value of textiles to the people located in the rural areas extended the scope of the project to textiles. The general public, which is used to consume each and every aspect of any product, perceives textiles as the most renewal property of their own. Even fabricated modern-day daily life textile elements were much more important a few decades ago; that is why a remedy called 'patch' was applied. A bridal dress would be inherited by several generations.

Any serial and mass production is renewable in a way. At least, the loss of one individual production of that kind would not have a large impact zone as it would not have a science or heritage value. The problem is that this feeling of renewability seems to apply also to heritage-value textiles in people's minds. The sense of renewability regarding any aspect of life distances people from the instinct and reflex to protect.

This being said, in less developed economic areas or at places where human-effort-based textile production is ongoing, people have a better understanding of the value of their textile heritage. Also, the story of a Turkish flag which was taken by an Australian soldier back to his home after the Gallipoli War and then returned to Türkiye in 2015, which has been exhibited in the Museum of Republic in Ankara since then, represents how this fragile piece became the document of its own story.

Tekstil Korumanın Geliştirilmesi: Gelenek ve Yenilikler

Janina Poskrobko

Bu sunum, 50 yıllık saha deneyimi ve kurucularının kalıcı mirasıyla şekillenen Metropolitan Sanat Müzesi'nin (MET) Tekstil Koruma Bölümü'ndeki yerleşik koruma uygulamalarını ve metodolojilerini irdeliyor. Misyonumuzun merkezinde, 36.000 tekstil eserden oluşan müze koleksiyonunu korumak, çeşitli koruma tedavilerinin daha fazla incelenmesi ve uygulanması için bir katalizör görevi gören sorumluluk yer almaktadır.

MET'in tekstil koleksiyonu kültürel çeşitlilik ve ansiklopedik bir kapsam sunan halı, duvar halısı, işleme, düz tekstil, üç boyutlu aksesuar ve elyaf heykel gibi çok çeşitli tekstil eserlerden oluşur. Her bir eser, derin bir kültürel bilgi ve titiz teknik araştırmalara dayanan, dokuma yapıları, elyaf tanımlaması ve boya analizi gibi teknik hususlara odaklanan hususi bir koruma yaklaşımı gerektirir.

Felsefemizin merkezinde, geleneksel tekstil zanaatına duyulan derin saygı yatmaktadır. Konservasyon uygulamalarımıza çeşitli dikiş ve yeniden dokuma tekniklerini dahil ederek ve tarihi müdahaleleri kabul ederek, kültür mirasını onurlandırıyor; lif teknolojisi ve sürdürülebilir koruma uygulamalarına yönelik devam eden araştırmalara olan bağlılığımızı gösteriyoruz.

Teknolojideki ilerlemeler, son teknoloji analiz araçları ve yenilikçi sürdürülebilir malzemeler, koruma yöntemleri ve uygulamalarını etkiledi. Bu gelişmeler, departmanın çevresel gereksinimlere, depolama, tedavi ve teşhir çözümlerine yönelik yaklaşımlarını etkiledi. 2011 yılında açılan Met İslam Sanatları Galerisi (ALTICALSA) örneği derin bilgi birikimimiz, deneyimimiz ve süregelen araştırmalarımızı, etkin bir şekilde temsil etmektedir. Düzenli tekstil/halı değiştirme, koruma malzemelerinin iyileştirilmesi ve titizlikle yürütülen entegre haşere kontrolü (IPM), sürdürülebilir koruma çabalarına olan bağlılığımızın altını çizmektedir.

Sosyal medya platformları bilgiyi paylaşma, yüksek çözünürlüklü görüntüleri yayma ve kültürel mirasın sorumlu bir şekilde korunması konusunda küresel farkındalığı artırma yeteneğimizi güçlendirdi. Bu sunum, MET'in Tekstil Koruma Bölümü'nün gelecek nesiller için tekstil eserleri korumak ve sergilemek amacıyla geleneği yenilikle harmanlayarak nasıl gelişmeye devam ettiğini paylaşacaktır.

Developing Textile Conservation: Tradition and Innovations

Janina Poskrobko

This presentation explores established conservation practices and methodologies in The MET's Department of Textile Conservation, shaped by 50 years of field experience and the enduring legacies of its founders. Central to our mission is preserving a museum collection comprising 36,000 textiles, a responsibility that is a catalyst for further study and implementation of varied conservation treatments.

The MET's textiles are culturally diverse and encyclopaedic, encompassing carpets, tapestries, embroideries, flat textiles, three-dimensional accessories, and fibre sculptures. Each requires a bespoke conservation approach rooted in deep cultural knowledge and meticulous technical investigation, focusing on weave structures, fibre identification, and dye analysis, as well as an awareness of the particular historical context.

At the core of our philosophy lies a profound appreciation for traditional textile crafts. By incorporating various stitching and re-weaving techniques into our conservation treatments and acknowledging historical interventions, we honour the heritage and affirm our commitment to ongoing research into fibre technology and sustainable conservation practices.

Advances in technology have impacted conservation methodologies and treatments with state-of-the-art analytical tools and innovative sustainable materials. These developments have influenced the department's approaches to environmental requirements, storage, treatments, and display solutions. Our extensive knowledge, experience, and ongoing research are well-represented in The MET's Islamic Art Galleries (ALTICALSA), inaugurated in 2011. Regular textiles/carpet rotations, continuous improvements in conservation materials, and rigorous Integrated Pest Management (IPM) underscore our dedication to sustained preservation efforts.

Social media platforms have amplified our ability to share knowledge, disseminate high-resolution images, and foster global awareness about responsible cultural heritage preservation. This presentation will share how The MET's Department of Textile Conservation continues to evolve, blending tradition with innovation to safeguard and showcase textile treasures for future generations.

Tekstil Müzesi (Washington DC): 2014 Koleksiyonlarına ve Mekân Taşınmasına Genel Bir Bakış ve Üniversite ile Birleşim Sonrası Olanaklar

Maria Fusco

Washington Tekstil Müzesi tarihi konumunda neredeyse 90 yıl geçirdikten sonra, bir koleksiyon ve konservasyon merkezini de barındıran, özel olarak inşa edilmiş bir müze binasına taşınmak için George Washington Üniversitesi (GWU) ile işbirliği yaptı. Müze personeli, iki yıl gibi kısa bir süre içinde, koleksiyonun paketlenmesi, taşınması ve yeni müze yapısının ve eser depolarının etkili tasarlanmasına yönelik bilgi vermek için bir koleksiyon araştırması gerçekleştirdi. Bina planlaması için mimarlar bilgilendirildi ve yeni mekânları donatmak için gereken ekipmanların projeksiyonları yapıldı. Taşınmanın ardından, vakfın desteği, laboratuvar, ahşap atölyesi ve koleksiyon bakım alanlarını donatmasına olanak tanıdı. Akabinde gelen bağışlar ekipmanların daha da iyileştirilmesini sağladı. GWU bünyesinde geçirilen son on yılda, konservasyon birimi büyüdü ve yeni profesyonel görev alanları ortaya çıktı. Uzun bir aradan sonra araştırmalar devam ediyor. Konservasyon bölümü, mesleğinde ilerlemeye çalışan konservatörleri, koleksiyon yöneticilerini ve koruma uzmanlarını eğitmek için üniversitenin müze çalışmaları, antropoloji ve kimya bölümleriyle ilişkilerini derinleştirmektedir. Birim aynı zamanda bilgi birikimiyle tekstil çalışmalarının ilerlemesine katkıda bulunarak müzenin misyonunu sürdürmektedir.

The Textile Museum (Washington DC): An Overview of Its 2014 Collections and Site Move and the Potential Offered by University Affiliation

Maria Fusco

After almost 90 years at its historic location, The Textile Museum partnered with the George Washington University (GW) to relocate to a custom-built museum building and a conservation and collections resource centre. In two short years, museum staff conducted a collections survey to inform the packing and moving of the collection and efficient design of its new resource centre and collection storage cabinetry. Information was provided to architects to inform them of building planning, and projections were made for equipment needed to outfit new spaces. Following the move, foundational support allowed staff to outfit the lab, woodshop and collections care spaces. Subsequent gifts allowed further equipment growth. Ten years into the partnership with the GW, the conservation department has grown and added emerging professional positions. Research is resuming after a long hiatus. Conservation is deepening relationships with university departments in museum studies, anthropology, and chemistry to train budding conservators, collections managers, and conservation scientists. At the same time, furthering the mission of the museum by contributing knowledge to the advancement of textile studies.

Müze Koleksiyonunun Taşınmasının Bir Parçası Olarak Tekstil Koruma Sorunları: Lyon Tekstil ve Dekoratif Sanatlar Müzesi'den Bazı Pratik Örnekler

Marion Falaise

Lyon Tekstil ve Dekoratif Sanatlar Müzesi 2018'den bu yana mevcut binaları restore etmek ve yeni servis alanları kurmak için koleksiyonlarının tamamen taşınmasını gerektiren geniş bir yenileme projesi sürdürüyor. Yaklaşık 800.000 parçadan oluşan ve Antik Çağ'dan günümüze kadar geniş bir kronolojik aralığı kapsayan bu koleksiyonun korunması, gelecekteki müzenin gelişiminde zorlu ve temel bir hedef olmaya devam etmektedir.

Sempozyum boyunca, depoların yerleştirilmesinden tekstil eserlerin koşullarının yenilenmesine kadar bu geçici yer değişikliğinin gereklilikleri tartışılacaktır. Pratik durumlardan özel durumlara kadar, belirli protokollerin uygulanmasını gerektiren önleyici koruma konularına ilişkin çeşitli örnekler sunulacaktır. Koleksiyon bünyesinde farklı tipolojilerde eser grupları yer alır; düz tekstiller, üç boyutlu tekstiller, küçük ve büyük formatlar, kostümler ve aksesuarlar, dokuma tezgâhları ve numune albümleri. Bu grupların her biri taşıma ve depolama için kendi özel düzenlemelerini gerektirir.

Textile Preservation Issues as Part of a Museum Collection Relocation: Some Practical Examples from the Textile Museum and Decorative Arts Museum in Lyon

Marion Falaise

Since 2018, the Textile Museum and Decorative Arts Museum in Lyon has been involved in a vast renovation project, which will include the complete relocation of its collections to restore the existing buildings and set up the new services. Estimated at 800,000 items and covering a chronological range from Antiquity to the present, the preservation of this collection remains a demanding and essential objective in the development of the future museum.

During the symposium, the conditions of this temporary relocation, from the siting of the reserves to the reconditioning of the textiles, will be discussed. Several examples of preventive conservation issues requiring the implementation of specific protocols will be presented, ranging from practical to special cases. In fact, the typologies within the collection are varied: flat textiles, three-dimensional textiles, small and large formats, costumes and accessories, looms, and sample albums, all of which require their own particular arrangements for movement and storage.

Arabulucu Olarak Konservatör

Paul Hepworth

Konservatörün rolü, bir eserin fiziksel ihtiyaçlarını anlamak ve bu ihtiyaçlara cevap vermektir. Bir eserin güvenli bir şekilde ele alınması, sergilenmesi, incelenmesi ve saklanması için neler gereklidir? Aynı zamanda, eser sahibinin de –kültür kurumu ya da koleksiyoner– nesneyle ilgili olarak konservatör tarafından dikkate alınması gereken ihtiyaçları vardır. Eserin ihtiyaçları ve sahibinin ihtiyaçları örtüştüğünde, her şey yolundadır; ama bu ihtiyaçlar farklılaştığında ne olur? Örneğin, eser sahibi belirli bir eserin sergilenmesini ister, ancak eser sergileme koşullarına güvenli bir şekilde dayanamayacak kadar kırılgandır. Konservatörün birincil sorumluluğu, eser için bir ses olmak ve fiziksel güvenliğini korumaktır. İdeal olarak, “en iyi uygulamalar” esere öncelik verir. Bununla birlikte, bu konuşma, ideal olmayan koşullarda göreceli bir kavram olarak “en iyi uygulamaların” işleyişini incelemektedir. Konservatör, eserin ihtiyaçlarıyla aynı olmadığına, eserin sahibinin beklenti ve ihtiyaçlarını nasıl yönetebilir ve karşılayabilir?

İstanbul’da bulunan belirli bir özel koleksiyonun geliştirilmesine odaklanılarak, konservatörün kullanabileceği çeşitli stratejiler tartışılacaktır: sahibinin ihtiyaçlarını dile getirmek, kurumsal veya kişilerarası dinamiklerdeki zayıf halkayı belirlemek, zararlı sonuçları sınırlamak için prosedür ve erişim düzenlemeleri oluşturmak. Sorunlar ortaya çıkmadan önce öngörerek uzun vadeli bir bakış açısı önerilir. Gerçekte “en iyi uygulama” uzlaşmayı içerebilir: ideal koşulların aksine mevcut koşullar altında en iyi alternatifler nelerdir? Etik koruma pratiğinin ilkelerine aykırı olmadan ne tür tavizler verilebilir? Bu sunum, tekstil konservatörünün hem kurumsal hem de özel koleksiyonlarda kullanabileceği pratik bilgi ve yaklaşımları paylaşmayı amaçlamaktadır.

The Conservator as Mediator

Paul Hepworth

The conservator’s role is to understand and address the physical needs of an object. What is required in order for it to be handled, exhibited, studied and stored safely? At the same time, the owner of the object—the cultural institution or the collector—also has needs related to the object that has to be considered by the conservator. When the needs of the object and the needs of the owner are congruent, all is well, but what happens when those needs diverge? For example, the owner wants a particular object to be displayed, yet the object is too fragile to withstand the conditions of the exhibition safely. The conservator’s primary responsibility is to provide a voice for the object and protect its physical safety. Ideally, Best Practices give primacy to the object. However, this talk examines the operation of Best Practices as a relative concept in less-than-ideal circumstances. How can the conservator manage and meet the expectations and needs of the object’s owner when those are not the same as the needs of the object?

Using the development of a particular private collection in Istanbul as a focus, various strategies will be discussed for the conservator to use: articulating the owner’s needs, identifying the weak link in institutional or interpersonal dynamics, setting up procedures and access to limit harmful outcomes. A long-term viewpoint is recommended, anticipating and foreclosing problems before they arise. Best Practices, in reality, may involve compromise: what are the best alternatives available under existing conditions as opposed to ideal circumstances? What kinds of compromises are possible without going against the principles of ethical conservation practice? This paper aims to give practical information and approaches that the textile conservator can use in institutional settings as well as private practice.

Victoria ve Albert Müzesi'nde Kıyâfet ve Tekstil Koleksiyonlarının Korunması ve Sergilenmesi: Koruma ve Yorumlamanın Dengelenmesi

Elizabeth-Anne Haldane

Victoria ve Albert Müzesi (V&A), ilk olarak 1852'de İngiliz tasarımlarını geliştirme misyonuyla Museum of Manufactures (İmalat Müzesi) olarak açıldı. Bugün, dünyanın önde gelen sanat, tasarım ve performans müzesi olarak tanınma misyonuyla 5.000 yıllık insan yaratıcılığını kapsayan koleksiyonlara sahip bir müze ailesine dönüşmüştür. Tekstil ve kıyâfet, kuruluşundan bu yana her zaman V&A'nın koleksiyonlarının merkezinde yer almıştır ve çoğunluğu Performans, Mobilya, Tekstil ve Moda, ve Asya bölümleri bünyesinde yer almaktadır. Koleksiyonlar çeşitli şekillerde kullanılır; kalıcı galerilerde ve geçici sergilerde sergilenir, diğer kurumlara ödünç verilir, yayınlar ve çevrimiçi veritabanı için fotoğraflar ve depodakiler ise araştırma için erişilebilir durumdadır. V&A'nın uluslararası gezici ödünç sergi programı, son 20 yılda kapsam olarak büyük ölçüde genişledi. Tekstil ve kıyâfet genellikle farklı konuları olan bir sergide önemli unsurlardır, ancak moda adanmış tüm sergiler V&A'nın kamu programının önemli bir özelliği haline gelmiştir. Bu tip sergiler halk arasında popülerdir ve ciddi bir gelir kaynağıdır.

Bu konuşma, V&A Tekstil Konservasyon Stüdyosu'nun tekstil ve kostümlere yönelik sergi hazırlık çalışmalarını tartışacaktır. Stüdyo, serginin farklı alanlarında işbirliği yapan konservatörler ve kostüm giydirme uzmanları olmak üzere iki ekipten oluşmaktadır. Bu çalışma, birden fazla bölümlerle iş birliği içeren galeri, sergi ve ödünç verme süreçlerini içine alan bir bağlam üzerinden vaka çalışmalarını paylaşacaktır. Sunum, V&A'nın Asya koleksiyonlarına, yapılandırılmamış giysilerin sergilenmesiyle ilgili zorluklara ve tekstillerin korunması ile giysilerin yorumlanması arasındaki dengiyi sağlarken, teşhirin kültürel olarak uygun olmasını sağlamaya odaklanacaktır. Moda sergilerinin Batılı olmayan kıyâfetlerin sergilenmesi üzerindeki etkisi de araştırılacaktır.

The Conservation and Display of Dress and Textile Collections at the Victoria and Albert Museum: Balancing Conservation and Interpretation

Elizabeth-Anne Haldane

The Victoria and Albert Museum (V&A) began as a Museum of Manufactures in 1852 with a mission to improve British design. Today, it has evolved into a family of museums with collections spanning 5,000 years of human creativity. Its mission is to be recognised as the world's leading museum of art, design, and performance. Textiles and dress have always been at the core of the V&A's collections since its inception; the majority are held within the Department of Performance, Furniture, Textiles and Fashion, and the Asia Department. The collections are used in multiple ways: they are displayed within the permanent galleries and in temporary exhibitions, lent to other institutions, photographed for publications and the online database, and those in storage are accessible for study. The V&A's temporary exhibition programme, which includes producing international multi-venue tours, has dramatically expanded in scope over the last two decades. Textiles and dress are often essential elements within a multi-disciplinary exhibition, but entire exhibitions devoted to fashion have become an important feature of the V&A's public programme. They are popular with the public and a vital source of income generation.

This talk will discuss the work of the V&A Textile Conservation Studio in preparing textiles and costumes for display. The studio consists of two teams, conservators and costume mounting specialists, who collaborate on different display aspects. This work will be illustrated through case studies, setting it in context within the wider gallery, exhibition, and loan processes that involve collaboration with multiple departments. The presentation will focus on the V&A's Asian collections, the challenges involved in displaying unstructured garments that require manipulating into dress forms, and the balancing act between preservation of the textile elements and interpretation of the garments whilst ensuring the display is culturally appropriate. The impact of fashion exhibitions on the display of non-Western dress will also be explored.

Victoria ve Albert Müzesi'nde Kıyâfet ve Tekstil Koleksiyonlarının Korunması ve Sergilenmesi: Giydirme ve Mankenler

Lara Flecker

Son yirmi yılda, Victoria ve Albert Müzesi'nde (V&A) sergilenen kostümlerin sayısı giderek arttı. Dünyanın en büyük ve en çeşitli koleksiyonlarından birine sahip olan V&A, müzenin kalıcı galerilerinin yanı sıra çok sayıda ve geniş kapsamlı geçici sergilerinde de çok çeşitli kıyâfetler sergiliyor. Son yıllarda, bu sergiler, modanın popülaritesi ve performans kostümünün daha karmaşık gereksinimleriyle körüklenerek kapsam ve karmaşıklık açısından büyüdü. Her V&A sergisi, yeni zorluklar ortaya koyan ve sergileme sorunları için yaratıcı çözümler talep eden kendi benzersiz tasarım bilgisiyle birlikte gelir. Kıyâfetlerin giydirilmesi ile görevli olanların genellikle statik mankenleri canlandırmaları, onlara karakter ve hayat vermeleri, hatta bazen uçmalarını sağlarken, aynı zamanda tekstil eserleri korumaları ve konservasyon standartlarının sağlanmasını da garanti etmeleri gerekir. Müzenin bu sergilerin birçoğunu eserlerin mankenlerin üzerine giydirilmiş halde uluslararası turlara gönderme politikası eser desteklemenin önemine arttırdı, çünkü sergileme destekleri seyahat sırasında nesnelerin güvenliğinin ayrılmaz bir parçasıdır.

Sonuç olarak, son yıllarda eser destekleme ve sergileme yöntemleri ilerlemiştir. Buna ek olarak, mankenlerin kullanımı, sıklıkla çok işlevli bir rol oynadıkları, giysiler için üç boyutlu destek sağladıkları, aynı zamanda teşhirleri canlandırdıkları ve sergilerin görsel anlatımına katkıda buldukları için daha önemli hale geldi. Bu gelişmeler bir anda gerçekleşmemiş, birçok projedeki değişikliklerin sonucu olmuştur. Bu nedenle, bu sunum, V&A'daki geçmiş sergilere kronolojik bir bakış sunarak kostüm giydirme ve mankenlerin gelişimindeki yenilikleri inceleyecektir.

The Conservation and Display of Dress and Textile Collections at the Victoria and Albert Museum: Mounting and Mannequins

Lara Flecker

Over the last two decades, the number of costumes on display in the Victoria and Albert Museum (V&A) has steadily increased. With one of the largest and most varied collections in the world, the V&A showcases a diverse assortment of dresses in its permanent galleries and numerous wide-ranging temporary exhibitions.

In recent years, these shows have grown in scope and sophistication, fuelled by the popularity of fashion and the more complex requirements of performance costumes. Each exhibition of the V&A comes with its own unique design brief, posing new challenges and requiring creative solutions to display problems. Those tasked with the mounting of garments are often required to animate static mannequins, give them character, bring them to life, and even make them fly while at the same time safeguarding objects and ensuring conservation standards are upheld. The museum's policy of sending many of these shows on international tours, with garments ready dressed on mannequins, has added to the importance of costume mounting, as display supports have become integral to the safety of objects during travel.

As a result, costume mounting methods have advanced in recent years. In addition, the use of mannequins has become more significant as they frequently play a multi-functional role, providing three-dimensional support for garments while also animating displays and contributing to the visual narrative of exhibitions. These developments did not happen overnight but were the result of changes over many projects. This presentation, therefore, will explore innovations in costume mounting and mannequin development through a chronological tour of past exhibitions at the V&A.

Sadberk Hanım Müzesi Tekstil Konservasyon Biriminin Rolü ve Uygulamaları

Elif Kıran, Büşra Balçık

1980 yılında Türkiye'nin ilk özel müzesi olarak açılan Sadberk Hanım Müzesi (SHM), zengin tekstil koleksiyonuyla araştırmacıların ve sanatseverlerin her zaman ilgi odağı olmuştur. Müzenin sürekli büyüyen ve gelişen koleksiyonu, Osmanlı dönemi dokuma, işleme, halı, kilim, kıyâfet ve birçok moda aksesuarı gibi yaklaşık 6.000 parçadan oluşan zengin ve geniş bir yelpazeye sahiptir.

Müzenin kuruluşundan bu yana tekstil koleksiyonunun giderek büyümesi, konservasyon departmanının depolama ve sergileme ihtiyaçlarını artırmıştır. Bölümün temel sorumlulukları arasında; tekstillerin periyodik bakımı, tedavisi, sergilenmesi ve depolanmasının yanı sıra sistematik olarak incelenmesi, belgelenmesi, araştırılması ve teknik analizleri gibi disiplinlerarası çalışmalar yer alır. Koleksiyonun deniz kenarında ve birinci derece tarihi bir yapıda muhafaza edilmesi her daim önleyici koruma açısından fiziki koşulların ve alan hacminin optimizasyonunu gerektiren konservasyon stratejilerini zorunlu kılmaktadır. Departman her geçen gün bu ihtiyaçları karşılamaya yönelik çeşitli yöntemler geliştirmekte ve pratik yaklaşımlar sergilemektedir.

Müzenin tekstil koleksiyonunun yer aldığı geçici sergiler, koleksiyonun kapsamı ve çeşitliliğini daha detaylı olarak gözler önüne sermektedir. Her yeni sergi, tekstil konservatörleri için yeni zorluklar ve ihtiyaçlar ortaya çıkararak, bölümün sorumluluklarını genişletmekte ve saha çalışmalarını çeşitlendirmektedir. Bu sunum, geçmişten günümüze SHM tekstil konservasyon bölümünün önleyici konservasyon uygulamalarından, içinde vaka çalışmalarının da bulunduğu bir dizi tedaviye odaklanmaktadır. Ayrıca, tekstil konservasyon çalışmalarının çeşitliliğini ele alarak, tekstil konservatörlerinin rolü ve uygulamalarına ilişkin pratik ve güncel bir bakış açısı sunmaktadır.

The Role and Practices of the Sadberk Hanım Museum Textile Conservation Department

Elif Kıran, Büşra Balçık

The Sadberk Hanım Museum (SHM) was established in 1980 and holds the distinction of being Türkiye's first private museum. It has garnered significant attention from both researchers and art enthusiasts due to its extensive textile collection. This collection, which consists of approximately 6,000 pieces, primarily showcases artefacts from the Ottoman era, including weaving, embroidery, carpets, rugs, clothing, and various fashion accessories. Over time, the museum's collection has expanded, leading to an increased demand for storage, display areas, and conservation facilities.

In addition to regular maintenance, the textile conservation department at the SHM plays a pivotal role in preserving and restoring these valuable artefacts. Its responsibilities encompass treatment, preparing textiles for exhibition and storage, and conducting interdisciplinary studies such as systematic examination, documentation, research, and technical analysis. The museum's unique location near the sea and within a listed historical building necessitates the implementation of preventive conservation strategies to maintain optimal physical conditions and storage capacity.

With the aim of meeting these preservation needs, the department continually develops and showcases practical approaches and methods. Notably, the museum has organised temporary exhibitions that offer a deep insight into the diversity and scope of its textile collection. Each thematic exhibition presents fresh challenges and requirements for textile conservators, expanding the department's responsibilities and diversifying its field of work. This study delves into a range of treatments, including case studies, related to the preventive conservation work carried out by the SHM's textile conservation department, spanning from its inception to the present. Furthermore, it provides an updated and practical perspective on the role and practices of textile conservators, addressing the varied nature of textile conservation work.

Fatih Sultan Mehmed Türbesi Puşide Restorasyonu ve Konservasyonu

Ebru Ören

İnsanlığın ortaya çıktığı dönemden itibaren kullanılan tekstiller her dönemde farklı amaçlara hizmet ederek gelişmiştir. Osmanlı döneminde, tekstil kullanımına örnek olarak karşımıza çıkan puşideler hanedan üyelerinin türbelerinde görülmektedir. Farsçada perde, örtü anlamına gelen puşideler, sanduka üzerini kaplayan örtülerdir. Genel olarak kadife ve atlas kumaş kullanarak üretilmektedir. Astar kısmı pamuklu olup, üzerinde dival işi tekniğiyle yapılan işlemler bulunmaktadır. İşlemler gümüş ya da altın tellerle yapılmaktadır. İşlemlerin altında karton, deri ya da pamuklu ipten kabartma bulunur. Dört ya da altı parçadan oluşmaktadır.

Fatih Sultan Mehmed Türbesi'nde sanduka üzerinde bulunan puşide, kadife kumaş üzerine dival işi tekniğiyle yapılmıştır. Puşide, sergilendiği yıllar içinde türbe içerisindeki olumsuz koşullar sebebiyle bozulmalara uğramıştır. Bu olumsuz koşullar; sıcaklık ve bağıl nem değerlerinde gece ve gündüz farkı, yüksek bağıl nem oranları, gün ışığının yarattığı etkiler ve insan kaynaklı bozulmalar olarak sıralanabilir. Yapılan çalışmada, puşide üzerinde görülen bu bozulmaların en az zararlı geri alınması ve eserin uzun yıllar korunarak saklanması hedeflenmiştir. Özellikle metal işlemlerde görülen kir ve kararmaların geri alınması üzerine deneysel spot testler yapılarak en uygun temizlik yöntemi belirlenmiştir. Metal işlemlerin temizliği sonrası tekstil kısımlarındaki eksik ve yırtık alanlar belirlenerek uygun kumaşlarla tümlenme çalışması yapılmıştır. Restorasyonu tamamlanan puşide sanduka üzerine tekrar yerleştirilmiştir. Geleneksel olarak sanduka üzerine çivilerle tutturulan puşidenin her bir parçası günümüz restorasyon anlayışına uygun olarak Velcro® yöntemiyle sanduka üzerine sabitlenmiştir. Bu çalışmadaki hedef, esere zarar vermeyecek minimum müdahalede bulunmak ve restorasyon-konservasyon sonrası pasif konservasyon yöntemiyle puşidenin uzun yıllar boyunca korunmasını sağlamaktır.

Restoration and Conservation of the Cenotaph Cover in the Tomb of Mehmed the Conqueror

Ebru Ören

Textiles, which have been used since the emergence of humanity, have developed by using them for different purposes in every period. An interesting example of the use of textiles, a *puşide*, is seen in the tombs of the members of the dynasty in the Ottoman period. Puşide, which means 'curtain' and 'cover' in Persian, is a cenotaph cover typically made using velvet and atlas fabric. They are lined with cotton and embroidered using the dival technique, which is couching with silver or gold wires over embosses made of cardboard, leather, or cotton thread. It consists of four or six parts.

The cenotaph cover on the sarcophagus in the Tomb of Fatih Sultan Mehmed was made of velvet with dival embroidery. However, the cover has deteriorated due to adverse conditions in the tomb over the years. These conditions include temperature and humidity fluctuations between day and night, high relative humidity, the effects of daylight, and human-induced deterioration. To address these issues, a study aimed to restore the cover with minimal damage and preserve it for many years. Experimental spot tests were conducted to remove dirt and tarnishing, especially on the metal embroidery, and determine the most suitable cleaning method. After cleaning the metal embroidery, missing and torn areas in the textile parts were identified, and integration work was carried out using suitable fabrics. Once the restoration was completed, the cenotaph cover was placed on the sarcophagus again. In line with modern restoration approaches, each part of the cover, traditionally attached to nails, was fixed to the sarcophagus using the Velcro® method. The goal of this study was to minimise intervention that could damage the work and ensure the long-term protection of the cenotaph cover through passive conservation methods after restoration.

Arkeolojik ve Tarihi Tekstillerin Konservasyonu için Arkeometrik Analizlerin Önemi

Emine Torgan Güzel

Kültürel mirasın vazgeçilmez unsurları arasında yer alan arkeolojik ve tarihi tekstiller ile üretiminde kullanılan malzemeler sosyal geçmişe tanıklık etmektedir. Organik eser grubunda yer alan tekstiller daha üretildikleri andan itibaren yaşlanma sürecine girerler. Yaşlanma süreci, döneminde kullanım alışkanlıkları, döneminde ve sonrasında uygun olmayan onarım veya yenileme müdahaleleri, çevresel koşullar, kötü yönetim, uygun olmayan depolama ve sergileme koşulları gibi faktörler nedeniyle hızlanmaktadır. Günümüzde kullanılan arkeometrik yöntem ve teknikler yardımıyla tekstil eserlerde kullanılan malzemelerin karakterizasyonu, malzeme üretim yöntemleri ve bozulma ürünlerinin tespiti yapılabilmektedir.

Arkeometrik incelemeler kapsamında malzemelerin kimyasal bileşimini ve fiziksel özelliklerini tanımlamak, malzemelerin bozulma mekanizmasını ve bozulmada rol oynayan çevresel faktörleri belirlemek, koruma ve onarım yöntemlerini saptamak tekstil eserlerin güçlendirilmesi ve onarım yöntemlerinin belirlenmesi açısından son derece önemlidir. Her bir malzeme türünün karakterizasyonu ve bozulma ürünlerinin tespiti için kullanılabilecek çok sayıda yöntem ve teknik bulunmaktadır.

Türkiye tarihi sebebiyle eşsiz tekstil eserleri barındıran koleksiyonlara ev sahipliği yapmaktadır. En önemli tekstil koleksiyonlarından biri bugün Topkapı Sarayı Müzesi'nde (TSM) bulunmaktadır. TSM Padişah Elbiseleri koleksiyonunda bulunan tekstil eserlerin analizleri bu araştırma için yoğunluklu çalışılmış olup, ayrıca arkeolojik tekstil eserlerin karakterizasyonu da bu sunumda yer almaktadır. Tekstillerde bulunan lif, boya ve bazı eserlerde bulunan metalik ipliklerin analizleri için görüntüleme, kromatografik ve spektroskopik yöntem ve tekniklerden yararlanılmıştır. Lif türü analizi için optik mikroskop (OM) ve taramalı elektron mikroskobu (SEM), boyarmadde analizleri için yüksek basınçlı sıvı kromatografisi (HPLC),

metalik ipliklerin kimyasal bileşimi ve üretim yöntemlerini tayin etmek içinse taramalı elektron mikroskobuna kombineli enerji dağılımlı X-ışını spektroskopisi (SEM-EDX) kullanılmıştır. Ayrıca renkli olan tekstil eserlerde renk ölçümü için CIELAB spektrofotometresinden yararlanılmıştır.

Gerçekleştirilen analizler sayesinde, incelenen tekstil eserlerin belgelenmesi, uygun koruma-onarım yöntemlerinin tespit edilmesi ve konservasyon işlemlerinde kullanılacak malzeme seçimi konusunda doğru bir karara varılması mümkün olmaktadır. Ayrıca, bozulma ürün veya ürünlerinin tespiti ve bozulmada rol oynayan çevresel faktörlerin belirlenebilmesi sayesinde uygun önleyici koruma yöntemleri müze, galeri ve ilgili kurumlarda bulunan tekstil eserler için uygulanabilmektedir.

Significance of Archaeometric Analyses for Conservation of Archaeological and Historical Textiles

Emine Torgan Güzel

Archaeological and historical textiles, which are among the indispensable elements of cultural heritage, and the materials used in their production bear witness to the social past. Textiles in the organic artefact group enter the ageing process from the moment they are produced. This ageing process accelerates due to factors such as usage habits, improper repair or renovation interventions, environmental conditions, poor management, and unsuitable storage and display conditions during and after the period.

Archaeometric methods play a crucial role in identifying materials used in textile works, determining their properties, deterioration mechanisms, and environmental factors contributing to their deterioration. These investigations help define conservation and repair methods and involve various techniques for characterising materials and detecting spoilage products.

Türkiye boasts a rich cultural heritage thanks to its history and is known for its extensive collections. One of the richest collections is housed at the Topkapı Palace Museum (TSM), which boasts the most extensive assortment of textile works. This study extensively analyses textiles in the Sultan's Dresses Section of the TSM and also includes the characterisation of archaeological textiles. Imaging, chromatographic, and spectroscopic methods and techniques were used for the analysis of fibres, dyes, and metallic threads found in some textiles. Optical microscopy (OM) and scanning electron microscopy (SEM) were used for fibre-type analysis, high-pressure liquid chromatography (HPLC) was used for dyestuff analysis, and X-ray spectroscopy (SEM-EDX) combined with scanning electron microscopy was used to determine the chemical composition and production methods of metallic threads. In addition, a CIELAB spectrophotometer was used to measure colour from coloured textile artefacts.

Through analysis, we can accurately document textile works, determine conservation methods, select repair materials, detect deteriorated products, identify environmental factors contributing to decay, and apply preventive protection methods for textile artefacts in museums and galleries.

Osmanlı Geç Dönemine Tarihlenen Bir Güneş Şemsiyesinin Konservasyonu

Samed Ercan

Bu vaka alışması, Sadberk Hanım Müzesi'nin “Büyümüş de Küçülmüş” sergisinde yer alan 19. yüzyıl sonu–20. yüzyıl başına tarihlenen ipekli güneş şemsiyesinin konservasyon sürecini ele almaktadır. Tedavinin ana amacı, ipekli “kanopi”nin yapısal olarak stabil hale getirilmesi, uzun vadeli korumanın sağlanması ve mekanizmaya monte ederek yeniden bütünleştirilmesidir.

Güneş şemsiyeleri gibi kompozit objelerin konservasyonu, uygun tedavi yöntemlerinin geliştirilmesi için detaylı araştırma ve analizler gerektirir. Bu süreçte, şemsiye tarihi ve üretim teknikleri dikkate alındıktan sonra, Sadberk Hanım Müzesi Koleksiyonu'nda bulunan güneş şemsiyesinin yapısal özellikleri değerlendirildi. Kanopi, iskeletinden tamamen ayrılmış durumdaydı ve bu nedenle iskelet tellerinin temas ettiği bölgelerde lekeler oluşmuş, yoğun parça kayıpları ve yırtıklar meydana gelmişti.

Eserin durumu değerlendirilip uygun bir tedavi yöntemi geliştirildi. İlk olarak, kanopi astarından ve kenar süslemelerinden dikkatlice ayrıldı. Lekelerin ve kirlerin giderilmesi amacıyla, koruma sınıfı iyonik olmayan bir deterjan ile ıslak temizlik işlemi yapıldı. Kanopinin yapısal desteğini sağlamak için arka yüzüne ipek kreplin yerleştirildi, restorasyon teknikleri ile onarıldı ve tepesine ek destek sağlandı. Tedavi süreci tamamlanan güneş şemsiyesi, koruma sınıfı bir kutu içerisinde muhafaza edilerek depolandı.

Bu alışma hem müdahaleci hem de önleyici konservasyon yaklaşımlarını içeren çeşitli tedavi yöntemleri sunmaktadır. Buna ek olarak, tekstil konservatörlerinin karşılaştığı kompozit objelere dair pratik ve güncel bir perspektif sunmakta, böylece benzer nitelikteki eserler için önemli bir referans oluşturarak literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır.

Treatment of a Late Ottoman Parasol

Samed Ercan

This case study focuses on the conservation of a silk parasol dating from the late 19th to early 20th centuries, which had been prepared for display in the ‘Adorable and Precocious’ exhibition at the Sadberk Hanım Museum. The treatment’s primary goal is to maintain the silk canopy’s structural stability, provide long-term preservation, and reassemble it by mounting it in the mechanism.

Conservation of complex composite objects such as parasols requires detailed research and analysis to develop appropriate treatment methods. In this process, after considering the history of the umbrella and production techniques, the structural features of the parasol in the Sadberk Hanım Museum Collection were evaluated. The canopy was separated entirely from its skeleton, and therefore, stains had formed in the areas where the skeleton wires came into contact, and extensive fragment losses and tears had occurred.

The condition of the textile was evaluated, and an appropriate treatment method was developed. First, it was carefully separated from the canopy lining and edge decorations. In order to remove stains and dirt, wet cleaning was carried out with a non-ionic detergent of conservation class. A silk crepe was placed on the back face and repaired using restoration techniques, while the top was reinforced to ensure structural stability for the canopy. The parasol, whose treatment process was completed, was stored in a conservation-grade box. This study presents a variety of treatment modalities, including interventional and preventive conservation approaches. In addition, it provides a practical and up-to-date perspective on composite objects encountered by textile conservators, thus contributing to the literature by creating an essential reference for works of similar nature.

Katar Müzeleri'ndeki Tekstil Lifleri ve Dokumalarının Dijital Görüntü Veritabanı

Tatiana Zhdanova

Katar Müzeleri (QM) koleksiyonları önemli sayıda tekstil eseri içermektedir. Özellikle iki kurum, İslam Eserleri Müzesi (MIA) ve Genel Koleksiyon, en kapsamlı tekstil koleksiyonlarına ev sahipliği yapmaktadır. Her iki koleksiyon da İslam dünyasının her yerinden ve üç kıtadan geniş bir tekstil yelpazesine sahip olup Doğu halıları, kostümler, işlemler ve tekstil aksesuarlarından oluşan olağanüstü eserler barındırır.

2015'ten bu yana, MIA Konservasyon Bölümü'nde ve daha sonra Genel Koleksiyon'da, tarihi tekstillerin teknik özelliklerini –tekstil lifleri ve dokumaları– incelemek ve belgelemek standart bir uygulama haline geldi. Tekstil analizlerinin sonuçları belirlenen standart yöntemlerle yapılır ve QM merkezi veritabanına yüklenir. Araştırma ilerledikçe, konservasyon bölümü daha sofistike ekipmanlar kullanarak tekstil liflerinin ve dokumalarının dijital görüntülerinden oluşan veritabanını geliştirir. Mikro görüntüler, ipliklerin ve dokuma yapısının tanımlanmasına ve karakterizasyonuna katkıda bulunan tamamlayıcı bilgiler sağlar. Ayrıca veritabanı, konservatörlerin zaman içinde tekstil nesnelere durumundaki değişiklikleri izlemelerini ve dolayısıyla daha iyi koruma stratejileri tasarlamalarını sağlayan karşılaştırmalı analiz için kullanılır.

2015 yılından bu yana analiz için 100'den fazla eserden 800'den fazla numune toplanmıştır. Veritabanı şu anda tekstil liflerinin ve dokumalarının 1.500'den fazla mikroskopik dijital görüntüsünü içermektedir. Bir sonraki adım, verilerin aranmasını ve alınmasını kolaylaştırmak için QM ortak veritabanındaki bilimsel analiz veri organizasyonunu iyileştirmek ve standartlaştırmaktır. Uzun vadeli hedefimiz, topladığımız bilgileri tekstil uzmanları için çevrimiçi erişilebilir hale getirmektir.

Digital Image Database of Textile Fibres and Weaves in Qatar Museums

Tatiana Zhdanova

The Qatar Museums (QM) collections include a significant number of textile objects. Two Qatar Museums Institutions, the Museum of Islamic Art (MIA) and the General Collection, house the most comprehensive textile collections. Both collections hold a broad range of textiles from all over the Muslim world and across three continents. They include an exceptional collection of oriental carpets, costumes, embroideries, and textile accessories.

Since 2015, it became standard practice in the MIA Conservation Department and later in the General Collection to study and document the technical features of historical textiles –their fibre composition and weave structure. The results of textile analysis are made in standardised forms and uploaded to the QM centralised collection database. As research advances, the conservation department is improving and refining its database of digital images of textile fibres and weaves using more sophisticated equipment. The micro images provide complementary information that contributes to identifying and characterising yarns and weave structure. Moreover, the database is used for comparative analysis that enables conservators to track the changes in the condition of textile objects over time and, therefore, to design better preservation strategies.

More than 800 samples from more than 100 objects have been collected for analysis since 2015. The database currently contains over 1,500 microscope digital images of textile fibres and weaves. The next step is to improve and standardise scientific analysis data organisation in the QM collection database to make the data accessible to search and retrieve. Our far-reaching goal is to make the information we collect web-accessible for textile experts.

Radyasyon: Tarihi Eserlere Sihirli Bir Dokunuş

Ömer Kantoğlu

Radyasyon, çoğu zaman zihinlerimizde tehlikenin bir simgesi olarak yer etse de hayatımızın birçok alanında, farkında olarak ya da olmayarak sunduğu faydalardan yararlanırız. Kültürel varlıkların tanımlanması veya korunmasında da radyasyondan yardım alırız. Eserle ilgili tanımlama sırasında nükleer analiz tekniklerinden yararlanırken, eser üzerindeki biyolojik zararlıların arındırılmasında ya da eserin bütünlüğünü sağlayan sağlama işlemlerinde de radyasyon etkin bir uygulama aracı olarak karşımıza çıkar.

Tarihi eserlerin (taş, mermer, ahşap, tekstil, deri, vb.) yaşını (milyon yıl–50 yıl aralığında) belirlerken yine radyasyonun sihirli dokunuşundan faydalanırız. Ya da eserlerin elementel yapısını, bileşenlerini, iç ve dış görüntüsünü, üzerindeki safsızlığı ya da kirliliği tanımlarken radyasyon hep yanımızda yer alır. Radyasyon tarihin derinliklerinden iz bırakarak günümüze geldiği için bugünü değerlendirirken bize rehberlik eder. Tarihin her döneminde bazen kurşun elementi üzerinden, bazen de uranyum serisi üzerinden bıraktığı izler, bize tarihle ilgili kesin ve tartışmasız bilgiler sunar. Bu sayede tarihi doğru yazıp, doğru tanımlarız.

Radyasyonun tarihi eserlerin tanımlanmasında olduğu gibi sağlama işlemlerinde ve korunmasında da sihirli bir dokunuşu var. Eserlerin biyolojik zararlılardan korunmasında kullanılan birçok yöntemle göre daha etkin, daha hızlı ve daha az zararlı. Yapılan her işlem malzemede bir etki yaratır. Bu etkinin özellikle tarihi eser gibi malzemelerde minimum ve kabul edilebilir düzeyde olması istenir. Eser sayısına bağlı olarak, yapılan koruma işlem süresinin uzunluğu ya da etkinliğinin yetersizliği, belki de eserin yok olmasına sebep olur. Radyasyon ise bu noktada bir kez daha sihrini konuşturarak, eser sayısına bağlı olmadan hem işlem süresini kısaltır hem de tüm tekniklere göre daha yüksek etkinlikle zararlıları ortadan kaldırır.

Eserler tarihin getirdiği yorgunluğun yanında çevre koşullarından da etkilenir ve tahrip olur. Öyle ki artık ömürlerinin sonuna gelmiş, yapılan hiçbir müdahaleye rağmen bütünlüğünü koruyamaz hale gelmiş olabilir. Radyasyon burada bir kez daha sihrini konuşturarak, eserin bütünlüğünü koruyacak işlemin temelini oluşturur. İç mekân ya da dış mekân eserlerinin bütünlüğünün korunmasına ve gelecek nesillerin de o eserleri görme ayrıcalığına katkı sağlar. Radyasyon, bir korku hikayesinden sihirli dokunuşlar yaparak geleceğe miras bırakacağımız eserleri şefkatle koruyan bir yolculuk hikayesinin baş kahramanına dönüşür.

Radiation: A Magical Touch to Cultural Heritage

Ömer Kantoğlu

Radiation, often a symbol of danger in our memories, is something we consciously or unconsciously utilise in various aspects of our lives. It plays a significant role in the identification and preservation of cultural heritage. While nuclear analysis techniques help identify items, radiation effectively eliminates biological hazards on artefacts and ensures their integrity in consolidation processes.

We use radiation's magical touch when determining the age (ranging from millions of years to 50 years) of historical artefacts (stone, marble, wood, textile, leather, etc.). Radiation is essential in analysing the elemental composition, surface and deeper surface imaging, and identifying impurities or contaminants on artefacts. As these artefacts leave traces from the depths of history to the present, they guide us in evaluating the present. The traces left through elements like lead or uranium series in different periods of history provide precise and undeniable historical information about the past. This allows us to document and define history accurately.

Just as radiation has a magical touch in identifying historical artefacts, it also plays a crucial role in their consolidation and preservation. It is more effective, faster, and less destructive than many methods to protect artefacts from biological hazards. Every preservation process impacts the material, and this impact must be minimal and acceptable, particularly for historical artefacts. Depending on the number of artefacts, the time of the preservation process or its ineffectiveness may lead to the artefact's destruction. At this point, radiation shows its magic once again by shortening the processing time and eliminating hazards with higher efficiency compared to any other technique, regardless of the number of artefacts.

Artefacts are also affected and damaged by environmental conditions and the wear and tear brought by history. Despite various interventions, artefacts might reach a point where they can no longer maintain their integrity. In such cases, radiation shows its magic once more, forming the cornerstone of the process that preserves the artefact's integrity. It helps to protect indoor or outdoor artefacts, ensuring future generations the privilege of witnessing them. From being a symbol of fear, radiation transforms into the protagonist of a journey where it can make magical touches and compassionately protect the artefacts we will leave as a legacy for future generations.

Tarihi Tekstillerin İncelenmesi ve Disiplinlerarası Yaklaşım

Ece Ergun

Kültürel miras, bir toplumda yaşayanların ortak geçmişlerini anlatan, tarih boyunca biriktirdikleri deneyimleri ve gelenekleri gelecek nesillere aktarılmasını sağlayan, kimliğimizle ve tarihimizle ilgili somut ve soyut değerlerin tümüdür. Bu nedenle, kültürel mirasımızın korunması, ulusal kimliğimizin sürdürülmesi açısından son derece önemlidir. Ahşap, kâğıt, tekstil gibi çoğunlukla organik kökenli olan kültürel miras eserleri, uygun olmayan koruma koşulları, iklim değişiklikleri, afetler gibi çeşitli dış etkenler nedeniyle biyolojik saldırılara eğilimlidir. Böcek, küf, mantar ve bakteri gibi mikroorganizmalar tarafından parçalanma, bu eserlerin muhafazasına ve gelecek nesillere aktarılmasına karşı büyük bir tehdit oluşturmaktadır. Bu nedenle, uygun koruma tekniklerinin geliştirilmesi büyük önem taşımaktadır. Radyasyon teknolojisi, kültürel miras eserlerinin dezenfekte edilmesi ve korunmasında önemli bir başarı göstermiştir.

Günümüze kadar, çeşitli ulusal ve uluslararası araştırma projeleri kapsamında kâğıt ve ahşap gibi eserlerin dezenfeksiyonu için iyonlaştırıcı radyasyon teknolojisinin kullanılması başarıyla gerçekleştirilmiştir. Uluslararası Atom Enerjisi Ajansı, iyonlaştırıcı radyasyon teknolojisi kullanılarak kültürel mirasın korunmasına yönelik 2023 yılında “Development and Implementation of Cultural Heritage Preservation Using Ionizing Radiation Technology” [Kültürel Mirasın Korunmasında İyonize Radyasyon Teknolojisinin Geliştirilmesi ve Uygulanması] başlıklı beş yıllık yeni bir Koordineli Araştırma Projesi (CRP) başlatmıştır. Söz konusu CRP’ye “Synergic Effects of Ionizing Radiation and The Use of Green Antimicrobial Agents on Historical Textile Preservation” [İyonize Radyasyonun Sinerjik Etkileri ve Yeşil Antimikrobiyal Ajanların Tarihi Tekstillerin Korunmasında Kullanımı] başlıklı proje ile katılım sağlanmıştır. Bu projede, tekstil eserlerin iyonlaştırıcı radyasyon teknolojisiyle dezenfeksiyonu ve korunmasına yönelik çalışmalar planlanmıştır. Bu kapsamda, tekstil eserlerin incelenmesi, analizi ve teknik bilgi için

Sadberk Hanım Müzesi, Ankara Etnografya Müzesi ve Ankara Restorasyon ve Konservasyon Bölge Laboratuvarı ile işbirliği çalışmaları başlatılmıştır. Öncelikle, müzelerdeki tekstil eserlerden, ayrıca bu eserlerin sergilendiği ve depo edildiği alanlardan sürüntü örnekleri alınarak eserlerin maruz kaldığı mikrobiyolojik yük belirlenmiştir. Tespit edilen mikroorganizma kirliliğini yok edecek radyasyon dozunun belirlenmesi çalışmaları yürütülmüştür. Belirlenen bu doz değerinin tekstil eserlere zarar vermediği konusunda emin adımlar atılması için analizler yapılmaktadır. Sonuç olarak planlanan bu disiplinlerarası çalışmaların, kültürel miras olarak kabul edilen tarihi tekstil eserlerin korunarak geleceğe aktarılması konusuna yapacağı katkının önemi değerlendirilmektedir.

Examination of the Historical Textiles and an Interdisciplinary Approach

Ece Ergun

The preservation of cultural heritage is crucial for maintaining national identity. Cultural heritage artefacts, often composed of organic materials such as wood, paper, and textiles, are prone to biological attacks due to various external factors, including inadequate conservation conditions, climate changes, and natural disasters. The degradation caused by microorganisms such as insects, mould, fungi, and bacteria poses a significant threat to the preservation of these artefacts and their transmission to future generations. As a result, the development of appropriate conservation techniques is of great importance. Radiation technology has proven to be highly successful in the disinfection and preservation of cultural heritage artefacts.

To date, the use of ionising radiation technology for the disinfection of artefacts such as paper and wood has been successfully implemented in various national and international research projects. In 2023, the International Atomic Energy Agency (IAEA) launched a new five-year Coordinated Research Project (CRP) titled 'Development and Implementation of Cultural Heritage Preservation using Ionizing Radiation Technology' to support the preservation of cultural heritage using ionising radiation. A project entitled 'Synergic Effects of Ionizing Radiation and The Use of Green Antimicrobial Agents on Historical Textile Preservation' has been submitted under this CRP. This project plans to work on the disinfection and preservation of textile artefacts using ionising radiation technology. Within this scope, collaborations have been initiated with the Sadberk Hanım Museum, Ankara Ethnography Museum, and Ankara Regional Restoration and Conservation Laboratory for the examination, analysis, and technical information of textile artefacts. Initially, swab samples were taken from the displayed and stored textiles in these museums to determine the microbial load the artefacts are exposed to. Studies have been conducted to

determine the radiation dose required to eliminate the identified microbial contamination. Analyses are being carried out to ensure that the determined dose does not cause damage to the textiles. In conclusion, this presentation evaluates the significance of these interdisciplinary studies in contributing to the preservation of historical textile artefacts and their transmission to future generations.

KONUŞMACILAR

SPEAKERS

HÜLYA BİLGİ

Direktör / Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi
Director / Vehbi Koç Foundation Sadberk Hanım Museum

Lisans ve yüksek lisans derecelerini İstanbul Üniversitesi Sanat Tarihi Anabilim Dalı'ndan alan Hülya Bilgi, 1988 yılında sanat tarihi uzmanı olarak çalışmaya başladığı Sadberk Hanım Müzesi'nde 2005 yılından itibaren müze müdürü olarak görevine devam etmektedir. Bilgi, müzede düzenlenen birçok serginin küratörlüğünü üstlendi ve kataloglarını hazırladı. Bu çalışmalar arasında *Gönülden Bir Tutku: Sevgi Gönül Hat Koleksiyonu* (2004), *Asırlar Sonra Bir Arada* (2005), *Osmanlı İpekli Dokumaları: Çatma & Kemha* (2007), *Ateşin Oyunu* (2009), *El Emeği Göz Nuru* (2012), *Cevher* (2015), *Kütahya* (2018), *Arkadaşım İçin* (2022) ve *Mâzîden Âtiye Zarâfet* (2023) öne çıkmaktadır. Osmanlı Dönemi İznik ve Kütahya seramikleri üzerine yoğun olarak çalışan Bilgi, müze yayınları dışında *Suna ve İnan Kıraç Vakfı Koleksiyonu Kütahya Çini ve Seramikleri* (2005) ile *Iznik, Ömer Koç Collection* (2015) gibi yayınlara da imza attı.

Hülya Bilgi, who received her bachelor's and master's degrees in the Department of Art History at Istanbul University, has been the Director of the Sadberk Hanım Museum since 2005, where she started to work as a curator in 1988. Bilgi has curated many exhibitions and prepared their catalogues. Among these publications, *A Heartfelt Passion: Sevgi Gönül Calligraphy Collection* (2004); *Reunited After Centuries* (2005); *Çatma & Kemha: Ottoman Silk Textiles* (2007); *Dance of Fire* (2009); *Skill of the Hand Delight of the Eye* (2012); *Jewel* (2015); *Kütahya* (2018); *For My Friend* (2022); and *Elegance from Past to Future* (2023) stand out. Focusing on the art of Ottoman tiles and ceramics of Iznik and Kütahya, Bilgi has also published publications such as *Suna and İnan Kıraç Foundation Kütahya Tiles and Ceramics Collection* (2005) and *The Ömer Koç Iznik Collection* (2015).

ZEYNEP BOZ

Kaçakçılıkla Mücadele Daire Başkanı / T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı
Head of the Department for Combatting Illicit Trafficking / Ministry of Culture and Tourism of Türkiye

Zeynep Boz, T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'nda Kaçakçılıkla Mücadele Daire Başkanı olarak görev yapmaktadır. Ankara Üniversitesi Prehistorya Anabilim Dalı'ndan mezun olduktan sonra 2007 yılında Bakanlık'ta uzman yardımcısı olarak profesyonel kariyerine başladı. 2010 yılında UNIDROIT 1995 Sözleşmesi ve İkili Anlaşmalar üzerine uzmanlık tezini savunarak uzman unvanını aldı. 2014 yılında UNESCO 1970 Konvansiyonu Sekreterliği'ne katılmaya davet edildi. 2015 yılında, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin (BMGK) 2199 sayılı kararının 15–17. paragraflarının uygulanması için UNESCO'nun BMGK'ya odak noktası olarak atandı. 2017 yılı başında T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı'na geri döndü. Sorumlulukları arasında UNESCO 1970 Sözleşmesi'nin uygulanması, eğitim ve bilinçlendirme programlarının düzenlenmesi, Türkiye'nin uluslararası düzeyde kaçakçılığın önlenmesine ilişkin politikalarının planlanmasına katkıda bulunma, tazminat davalarının ele alınması ve önleyici tedbirler için tüm yerel ajansların koordinasyonu yer almaktadır. Zeynep Boz, 2018 yılında UNESCO için "Avrupa yargısı ve kolluk kuvvetleri için bir araç seti" taslağı hazırladı. Üç Bakanlık ödülü ve yasadışı kaçakçılıkla mücadeleyle ilgili çeşitli başarı sertifikalarının yanı sıra Sanat, Hukuk ve Etik diplomasına (Institute of Art and Law, Londra, Birleşik Krallık) sahiptir.

Zeynep Boz works as the Head of the Department for Combatting Illicit Trafficking at the Ministry of Culture and Tourism of Türkiye. After graduating from the Department of Prehistory at Ankara University, she started her professional career in 2007 as an associate expert in the Ministry. She gained her expert title in 2010 after defending her expertise thesis on the UNIDROIT 1995 Convention and Bilateral Agreements. In 2014, she was invited to join the UNESCO 1970 Convention Secretariat. The following year, she was appointed as the focal point of UNESCO to the UN Security Council for the implementation of paragraphs 15–17 of the UNSC Resolution 2199. She returned to the Ministry of Culture and Tourism of Türkiye in early 2017. Her responsibilities include the implementation of the UNESCO 1970 Convention, organising training and awareness-raising programmes, contributing to the planning of Türkiye's policies on preventing illicit trafficking at the international level as well as dealing with restitution

cases, and coordinating all domestic agencies for preventative measures. In 2018, Zeynep Boz drafted a toolkit for the European judiciary and law enforcement for UNESCO. She holds three Ministerial awards and several certificates of achievement related to the fight against illicit trafficking, as well as a diploma in Art, Law and Ethics (Institute of Art and Law, London, UK).

JANINA POSKROBKO, PhD

Baş Konservatör / Tekstil Konservasyon Bölümü, Metropolitan Sanat Müzesi
Conservator in Charge / Department of Textile Conservation, Metropolitan
Museum of Art

Polonya doğumlu olan Poskrobko, Toruń'daki Nicolaus Copernicus Üniversitesi'nden Kültürel Mirasın Korunması alanında yüksek lisans derecesine sahiptir. 1990 yılında New York'a yerleştikten sonra, duvar halıları ve halı restorasyonu konusunda faaliyet gösteren bir sanat galerisine uzmanlığıyla katkıda bulundu. New York Fashion Institute of Technology'den (F.I.T.) ikinci bir yüksek lisans derecesi aldı ve Müze Çalışmaları'nın Tekstil ve Kostüm Koruma alanında uzmanlaştı. 2000 yılında Metropolitan Sanat Müzesi'nin Tekstil Konservasyon Bölümü'ne katılarak, 2011 yılında açılan yeni İslam Galerileri'nde (ALTICALSA) İslamî tekstil koleksiyonları için sorumlu konservatör olarak eserlerin en iyi şekilde sergilenmesinde önemli bir rol oynadı. Baş Konservatör olarak uluslararası bir ekibe liderlik edip, akademik ve idari çalışmaları denetlemektedir. Doktorasını 16.–18. yüzyıl İran, Polonya ve Osmanlı–Ermeni şalları arasındaki kültürlerarası, sanatsal ve teknik bağlantılar üzerine yaptığı araştırmayla Polonya'da lisans mezunu olduğu üniversiteden aldı.

Poskrobko, a native of Poland, holds an M.A. in Preservation and Conservation of Cultural Heritage from Nicolaus Copernicus University in Toruń. After settling in New York in 1990, she brought her expertise to an art gallery specialising in tapestries and carpet restoration. She furthered her education by obtaining a second M.A. from New York's Fashion Institute of Technology (F.I.T.), specialising in Museum Studies in Textile and Costume Conservation. In 2000, Poskrobko joined The Metropolitan Museum of Art's (The MET) Department of Textile Conservation, where she played a pivotal role as the liaison conservator for the Islamic textiles collection, ensuring their impeccable

presentation in the new Islamic Galleries (ALTICALSA) opened in 2011. Currently, as the Conservator in Charge of the Department, she leads an exceptional international team, overseeing their academic and administrative endeavours. Poskrobko earned her Ph.D. from her alma mater in Poland, conducting research on the cross-cultural, artistic, and technical connections among the 16th–18th-century Persian, Turkish–Armenian, and Polish shashes.

MARIA FUSCO

Baş Konservatör / GWU Washington Tekstil Müzesi
Chief Conservator / The GWU Museum and the Textile Museum

Maria Fusco, 2011 yılından beri çalıştığı George Washington Üniversitesi Müzesi ve Tekstil Müzesi'nde Baş Konservatör ve Margaret Wing Dodge Konservasyon Kürsüsü Başkanı'dır. Konservasyon eğitimini İngiltere'nin Winchester kentindeki Tekstil Konservasyon Merkezi'nde tamamladı. Danimarka'daki Konserveringscenter Vejle, Fashion Institute of Technology Müzesi, Los Angeles County Sanat Müzesi ve Smithsonian Ulusal Afrika Sanatı Müzesi ve Müze Koruma Enstitüsü dahil olmak üzere Amerika Birleşik Devletleri ve Avrupa'daki devlet kurumlarında ve özel kurumlarda görev aldı.

Maria Fusco is the Chief Conservator and Margaret Wing Dodge Chair in Conservation at The George Washington University Museum and The Textile Museum, where she has worked since 2011. She trained at the Textile Conservation Centre in Winchester, England, and held roles in government and private institutions in the United States and Europe, including The Konserveringscenter Vejle in Denmark, the Museum at the Fashion Institute of Technology, the Los Angeles County Museum of Art, and the Smithsonian's National Museum of African Art and Museum Conservation Institute.

MARION FALAISE, PhD

Bilimsel Faaliyetler ve Koleksiyonlar Yöneticisi / Lyon Tekstil ve Dekoratif Sanatlar Müzesi
Head of Scientific Services and Collections / The Textile Arts and Decorative Arts Museum, Lyon

19. ve 20. yüzyıl dekoratif sanatları uzmanı Dr. Marion Falaise, Lyon Tekstil ve Dekoratif Sanatlar Müzesi küratörü ve bilimsel faaliyetler ekibinin yöneticisidir. Şubat 2022'den bu yana, tekstil koleksiyonunun envanterini çıkarmayı ve koruma koşullarını iyileştirmeyi, koleksiyonun farklı alanlarının daha iyi bilinmesini ve tanıtılmasını sağlamayı amaçlayan önemli bir projeye liderlik etmektedir.

Dr Marion Falaise, a specialist in 19th- and 20th-century decorative arts, is a curator and the head of the scientific team at The Textiles Arts and Decorative Arts Museum, Lyon. Since February 2022, she has been leading an ambitious operation to inventory and improve the conservation conditions of the textile collection, enabling better knowledge and promotion of the collection's various areas.

PAUL HEPWORTH

İslamî Elyazmaları ve Tekstil Konservatörü / İstanbul
Bağımsız
Textile and Islamic Manuscript Conservator / Based in Istanbul
Independent

Paul Hepworth, tekstil, el yazması ve kâğıt koruma konusunda uzmanlaştığı New York Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü'nden sanat tarihi ve konservasyon diplomasını aldı. Fulbright bursuyla İstanbul'da İslamî elyazmaları üzerine çalıştıktan sonra, Baltimore'daki Walters Sanat Müzesi'nde İslamî el yazmaları koleksiyonu üzerinde çalışmalarına devam etti. Türkiye'ye döndükten sonra Topkapı Sarayı, Mevlâna Müzesi ve Vakıflar Genel Müdürlüğü'ne bağlı müzelerde çok sayıda konservasyon projesinde görev aldı ve aynı zamanda kısa sürelerle birçok İslam ülkesinde konservasyon eğitmeni olarak çalıştı. Daha sonra, İstanbul Üniversitesi Nadir Eserler Kütüphanesi için

yazma eser konservasyonu, özel bir koleksiyoner içinse tekstil ve kâğıt konservasyonu laboratuvarları kurdu; her iki projede de konservatörlere eğitim verdi. Araştırmaları birçok uluslararası mecrada sunuldu ve çeşitli konservasyon dergilerinde yayımlandı.

Paul Hepworth took his degree in art history and conservation from the Fine Arts Institute of New York University, where he specialised in textile, manuscript, and paper conservation. After studying Islamic paper in Istanbul on a Fulbright scholarship, he worked at the Walters Art Museum in Baltimore, with particular responsibility for its renowned Islamic manuscript collection. Returning to Türkiye, he had numerous treatment projects with institutions such as the Topkapı Palace, the Mevlana Museum, and various Vakıf Museums. He also worked as a conservation educator in many countries throughout the Islamic world for short periods. Subsequently, he established a manuscript conservation laboratory at the Istanbul University Rare Books Library and another conservation laboratory for a private collector of Ottoman textiles and paper-based materials in Istanbul while training the conservators at both locations. His research has been presented at many international venues and has been published in various conservation journals.

ELIZABETH-ANNE HALDANE

Baş Tekstil Konservatörü, ACR / Victoria ve Albert Müzesi
ACR Lead Textile Conservator / Victoria & Albert Museum

Elizabeth-Anne Haldane, Victoria ve Albert Müzesi'nde (V&A) baş tekstil konservatörüdür. 1999 yılında Royal College of Art/Victoria ve Albert Müzesi Konservasyon Programı'ndan konservasyon alanında yüksek lisans derecesi ile mezun oldu. Glasgow Müzeleri, İskoçya Ulusal Müzeleri ve San Francisco Güzel Sanatlar Müzeleri'nde çalıştıktan sonra 2002'de V&A'da çalışmaya başladı, 2005'te kıdemli konservatörlüğe, 2021'de ise baş konservatörlüğe terfi etti. V&A'da çok farklı konservasyon projelerinde çalıştı, birden fazla sergi için baş konservatör olarak görev yaptı ve konservasyon alanında yayınlara ve konferanslara çeşitli konularda makalelerle katkıda bulundu. Haldane, Glasgow Üniversitesi Tekstil Konservasyon Merkezi'nde misafir öğretim görevlisidir, Konservasyon Enstitüsü (Icon) akredite üyesidir ve Icon Tekstil Komitesi'nde görev yapmıştır.

Elizabeth-Anne Haldane is the Lead Textile Conservator at the Victoria and Albert Museum. She graduated with an MA in Conservation from the Royal College of Art/ Victoria and Albert Museum Conservation Course in 1999. She worked at Glasgow Museums, the National Museums of Scotland, and the Fine Arts Museums of San Francisco before taking up a permanent post at the V&A in 2002, being promoted to Senior Conservator in 2005 and Lead in 2021. She has worked on a wide range of conservation projects at the V&A from across the collections, acted as lead conservator for multiple exhibitions and has regularly contributed articles for conservation publications and conferences on a variety of subjects. She is a visiting lecturer at the Centre for Textile Conservation at Glasgow University, an accredited member of the Institute for Conservation (Icon) and has served on the Icon Textile Committee.

LARA FLECKER

Kostüm Sergilemeden Sorumlu Baş Konservatör / Victoria ve Albert Müzesi
Lead Costume Display Conservator / Victoria & Albert Museum

Lara Flecker, Victoria ve Albert Müzesi'nde kostüm sergileme ekibinin baş konservatörüdür. "Christian Dior: Designer of Dreams", "Alexander McQueen: Savage Beauty", "David Bowie is" ve "Diva" gibi birçok moda ve performans sergisinde rol aldı. Wimbledon Sanat Okulu'nda kostüm yapımcısı olarak eğitimini tamamladı ve mezun olduktan sonra tiyatro ve film endüstrisinde çalıştı. Tarihi Kraliyet Sarayları'nda Tekstil Konservasyon Bölümü'nde kostüm destekleme ve sergileme uzmanı olarak çalışmış olan Flecker, 2002 yılından beri V&A'da çalışmaktadır. İlk baskısı 2007'de yapılan *A Practical Guide to Costume Mounting* [Kostüm Destekleme ve Sergileme için Pratik Bir Rehber] başlıklı kitabın yazarıdır.

Lara Flecker is the Lead Conservator for the Costume Display Team at the Victoria and Albert Museum. She has worked on many fashion and performance exhibitions such as 'Christian Dior: Designer of Dreams', 'Alexander McQueen: Savage Beauty', 'David Bowie is', and 'Diva'. She originally trained as a costume maker at Wimbledon School of Art and, after graduating, worked in the theatre and film industry. She began her career as a costume mounter in the textile conservation department at Historic Royal Palaces before moving to the V&A in 2002. Lara is the author of *A Practical Guide to Costume Mounting*, which was first published in 2007.

ELİF KIRAN

Tekstil Konservasyon Birimi Sorumlusu / Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi
Textile Conservator in Charge / Vehbi Koç Foundation Sadberk Hanım Museum

2 Aralık 1971 tarihinde İstanbul'da doğdu. 1989 yılında İstanbul Sarıyer Kız Meslek Lisesi Giyim Bölümü'nden mezun oldu. 1994 yılında, mezun olduğu okulun tavsiyesiyle, Sadberk Hanım Müzesi'nde Tekstil Konservasyonu Bölümü'nde göreve başladı. Sadberk Hanım Müzesi'nin tekstil konservasyon çalışmalarını uzun süre tek başına yürüttü. Müzenin kıdemli tekstil konservatörü olarak tüm sergilerde görev aldı; tekstil türünden tüm eserlerin depolanması, korunması, temizlenmesi, sergilenmesi ve onarımlarının baş sorumlusu olarak görev yapmaktadır.

Elif Kiran was born on December 2, 1971, in Istanbul. In 1989, she graduated from Istanbul Sarıyer Girls' Vocational High School with a degree in Costume Department. Subsequently, in 1994, she commenced her tenure at the Department of Textile Conservation at the Sadberk Hanım Museum, following a recommendation from her alma mater. Starting from 1994, she has been the sole custodian of textile conservation at the Sadberk Hanım Museum for a long period and has actively contributed to all museum exhibitions as the esteemed textile conservator in charge. Her primary duties encompass the storage, conservation, cleaning, display, and restoration of all textile works housed at the museum.

BÜŞRA BALÇIK

Tekstil Konservatörü / Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi
Textile Conservator / Vehbi Koç Foundation Sadberk Hanım Museum

Büşra Balçık 15 Nisan 1991 tarihinde doğdu. 2010 yılında İstanbul Selçuk Kız Meslekî ve Teknik Anadolu Lisesi El Sanatları Bölümü'nden mezun oldu. 2012 yılında İstanbul Beyoğlu Refia Övüç Olgunlaşma Enstitüsü El Sanatları Bölümü'nü tamamladı ve aynı enstitüde "Dival işi" tekniğinde usta öğretici olarak göreve başladı. Aynı yıl mezun olduğu okulun tavsiyesiyle, Sadberk Hanım Müzesi tekstil konservasyonu bölümünde çalışması teklif edildi. 2012 yılından bu yana Sadberk Hanım Müzesi'nde çalışmaya

devam etmektedir. Birçok sergi projesinde aktif görev alan Balçık, tekstil türünden tüm eserlerin depolanması, korunması, temizlenmesi, sergilenmesi ve gerektiğinde onarımlarının yapılmasından sorumludur.

Büşra Balçık was born on April 15, 1991. She completed her education at Istanbul Selçuk Girls' Vocational and Technical Anatolian High School with a specialisation in Handicrafts in 2010. Subsequently, in 2012, she graduated from the Handicrafts Department of Istanbul Beyoğlu Refia Övüç Maturation Institute. Following her graduation, she commenced her career as a master trainer in the *dival* technique (couching with metal thread over cardboard) at Refia Övüç Maturation Institute. In the same year, she was offered a position in the textile conservation department of the Sadberk Hanım Museum due to the recommendation of her alma mater. Since 2012, she has been an integral part of the Sadberk Hanım Museum, actively contributing to numerous exhibition projects. Balçık is entrusted with the responsibility of the storage, conservation, cleaning, exhibition, and restoration of all textile artworks when necessary.

EBRU ÖREN

Kıdemli Konservatör / İstanbul Restorasyon ve Konservasyon Merkez
ve Bölge Laboratuvarı
Senior Conservator / Istanbul Restoration and Conservation Centre
and Regional Laboratory

27 Aralık 1972 İstanbul doğumludur. İlkokul, ortaokul ve liseyi Girne Anafartalar Lisesi, Kıbrıs'ta okudu. 2008–2012 yılları arasında İstanbul Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Taşınabilir Kültür Varlıklarını Koruma ve Onarım bölümünde lisans eğitimini aldı. 2009–2011 yılları arasında Kıbrıs Girne Kalesi Eski Eserler Daire Müdürlüğü'nde seramik ve metal eserler üzerinde çalışarak stajını tamamladı. 2013 yılından itibaren T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı, İstanbul Restorasyon ve Konservasyon Merkez ve Bölge Laboratuvarı Müdürlüğü'nde tekstil restoratörü ve konservatörü olarak görev yapmaktadır. Bu süreçte görev aldığı projeler arasında Hatice Turhan Valide Sultan Türbesi puşideleri restorasyonu, Yavuz Sultan Selim'e ait kaftanın konservasyonu ve sergileme çalışması, Hacı Bektaş Müzesi sancak restorasyonu, Konya Mevlâna Müzesi

puşide restorasyonu ve sergileme çalışması, Ankara Cumhuriyet Müzesi Atatürk'e ait eserlerin restorasyon ve konservasyonu, Eyüp Sultan Türbesi puşide restorasyon ve sergileme çalışması denetimi yer almaktadır.

Ebru Ören, born on December 27, 1972, in Istanbul, pursued her education at Kyrenia Anafartalar High School in Cyprus. She completed her undergraduate studies at Istanbul University, Faculty of Letters, specialising in the Department of Conservation and Restoration of Movable Cultural Heritage from 2008 to 2012. During 2009–2011, she undertook an internship at the Cyprus Kyrenia Castle Department of Antiquities, focusing on ceramic and metal artefacts. Since 2013, Ören has been employed as a textile restorer and conservator at the Ministry of Culture and Tourism of Türkiye, Istanbul Restoration and Conservation Centre, and Regional Laboratory Directorate. Noteworthy projects she has been involved in include the restoration of the cenotaph covers from the Hatice Turhan Valide Sultan Tomb, conservation and exhibition of the caftan belonging to Yavuz Sultan Selim, restoration of the sanjak in the Hacı Bektaş Museum, restoration and exhibition work of the cenotaph cover in the Konya Mevlâna Museum, the restoration and conservation of the objects belonging to Atatürk in the Ankara Republic Museum, as well as the supervision of the restoration and exhibition of the cenotaph cover from the Eyüp Sultan Tomb, among other significant contributions.

EMİNE TORGAN GÜZEL, PhD

Kimyager-Koruma Uzmanı
DATU ve Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi
Chemist-Conservator
DATU and Ankara Hacı Bayram Veli University

Lisans derecesini Marmara Üniversitesi Atatürk Eğitim Fakültesi Kimya Eğitimi Bölümü'nden alan Emine Torgan Güzel, aynı yıl Marmara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Analitik Kimya Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimine başladı ve 2008 yılında başarıyla tamamladı. Doktora derecesini 2022 yılında Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Kültür Varlıklarını Koruma Bölümü'nde almaya hak kazandı. On yılı aşkın tecrübesiyle Turkish Cultural Foundation (TCF)

bünyesindeki Kültür Mirası Koruma ve Doğal Boya Laboratuvarı'nda (DATU) görev yaptı. Ulusal ve uluslararası dergilerde çok sayıda bilimsel makale yayımlayan Torgan Güzel, hâlen Ankara Hacı Bayram Veli Üniversitesi'nde tekstil malzemeleri ve tekstil koruma yöntemleri konusunda eğitim vermektedir. Bilimsel araştırma alanları arasında arkeometri, kültürel mirasın korunması, malzeme karakterizasyonu, tarihi ve arkeolojik tekstiller, boya ve pigment kimyası, doğal boyalar ve boyama yöntemleri yer alır.

She attained her undergraduate degree from Marmara University, Atatürk Faculty of Education, Department of Chemistry Education in 2006. In the same year, she began her Master's degree at Marmara University, Institute of Science, Department of Analytical Chemistry, successfully completing it in 2008. Her PhD was conferred upon completion of her studies at Ankara Hacı Bayram Veli University, Faculty of Fine Arts, Department of Cultural Heritage Protection in 2022. With over a decade of experience, she has served at the Turkish Cultural Foundation (TCF) Cultural Heritage Protection and Natural Dyes Laboratory (DATU). Currently, she teaches textile materials and textile conservation methods at Ankara Hacı Bayram Veli University and has contributed over 35 scholarly articles to national and international journals. Her scholarly pursuits encompass archaeometry, cultural heritage conservation, material characterisation, historical and archaeological textiles, dye and pigment chemistry, natural dyes, and dyeing methods.

SAMED ERCAN

Tekstil Konservatörü / Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi
Textile Conservator / Vehbi Koç Foundation Sadberk Hanım Museum

Samed Ercan, 2020 yılından itibaren Sadberk Hanım Müzesi Tekstil Konservasyon Birimi'nde konservatör olarak görev yapmaktadır. “Arkadaşım İçin,” “Büyümüş de Küçülmüş,” “Mâziden Âtiye Zarâfet” ve “Josephine Powell Kilim Koleksiyonu” gibi müzenin tekstil koleksiyonunun ön plana çıktığı sergilerde görev aldı. 2016 yılında Şehit Büyükelçi Galip Balkar Mesleki ve Teknik Anadolu Lisesi Giyim Üretim Teknolojisi Kadın Giyim Modelistliği bölümünden mezun oldu. Lise eğitimi sırasında, 2015 yılında Portekiz'de düzenlenen Erasmus+ Avrupa'da Drapaj Tekniği Eğitimi'ne katılarak bu alandaki yetkinliğini arttırdı. Yüksek öğrenimine Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar

Fakültesi, Geleneksel Türk Sanatları Bölümü, Halı, Kilim ve Eski Kumaş Desenleri Ana Sanat Dalı'nda devam eden Ercan, 2020 yılında lisans diplomasını aldı. Üniversite eğitimi sırasında, 2019 yılında Marmara Üniversitesi Eczacılık Fakültesi'nde tarihi tekstillerde kullanılan boyar maddelerin yüksek performanslı sıvı kromatografisi (HPLC) yöntemiyle analizi üzerine stajını tamamladı.

Samed Ercan has been working as a conservator in the Textile Conservation Department of the Sadberk Hanım Museum since 2020. He has contributed to exhibitions showcasing the museum's textile collection, such as 'For My Friend', 'Adorable & Precocious', 'Elegance from Past to Future,' and 'The Josephine Powell Kilim Collection'. In 2016, Ercan graduated from the Women's Fashion Design program at the Clothing Production Technology Department of Şehit Büyükelçi Galip Balkar Vocational and Technical High School. During high school, in 2015, Ercan took part in the Erasmus+ 'Draping Technique Training in Europe' program held in Portugal, which helped him enhance his skills in this field. Ercan earned his bachelor's degree in Carpet, Kilim, and Historical Fabric Patterns from the Traditional Turkish Arts Department at Marmara University's Faculty of Fine Arts in 2020. In 2019, he completed an internship at the Faculty of Pharmacy at Marmara University, where he conducted research on the analysis of dyes used in historical textiles using the high-performance liquid chromatography (HPLC) method.

TATIANA ZHDANOVA

Konservasyon Bölümü Yöneticisi / Katar Müzeleri Genel Koleksiyonları
Head of Conservation Section / Qatar Museums General Collections

2013 yılından itibaren Katar Müzeleri'nde çalışan Tatiana Zhdanova, bir süre İslam Eserleri Müzesi'nde (Doha) tekstil koleksiyonunun korunması, muhafazası ve sergilenmesinden sorumlu tekstil konservatörü olarak görev yaptı. Daha sonra Katar Müzeleri Genel Koleksiyonu'nda konservasyon biriminin yönetimi rolünü üstlendi. Katar'daki görevinden önce Rusya'da Devlet Müzesi ve Sergi Merkezi ROSIZO'da arkeolojik ve tarihi tekstillerin, kostümlerin ve Avrupa duvar halılarının konservasyonu üzerine çalışmalar yaptı. Konservasyon alanında 15 yılı aşkın tecrübesiyle, arkeolojik kazılar, tarihi tiyatro kostümlerinin korunması, özel ve müze koleksiyonlarından İslam

öncesi ve İslamî tekstillerin konservasyonu gibi çeşitli projelerde çalıştı. Zhdanova, Rusya Devlet Beşerî Bilimler Üniversitesi'nden (RGGU) Tekstil Koruma ve Sanat Tarihi alanında yüksek lisans derecesi aldı. Mesleki uzmanlığı, tekstil liflerinin tanımlanması ve tekstil dokumalarının teknik analizi üzerinedir.

Tatiana Zhdanova joined Qatar Museums in 2013, initially serving as a textile conservator with responsibility for the preservation, conservation, and display of the textile collection at the Museum of Islamic Art, Doha. She later took on the role of head of conservation at Qatar Museums General Collection. Prior to her tenure in Qatar, Zhdanova held a position at the State Museum and Exhibition Centre 'ROSIZO,' where her work involved conserving archaeological and historical textiles, costumes, and European tapestries. With over 15 years of experience in conservation, she has been involved in diverse projects such as archaeological excavations, conservation of historical theatrical costumes, and preservation of pre-Islamic and Islamic textiles from private and museum collections. Zhdanova earned her M.A. in Textile Conservation and Art History from the Russian State University for the Humanities (RGGU). Her professional expertise lies in the identification of textile fibres and technical analysis of textile weaves.

ÖMER KANTOĞLU, Doç. Dr. | Assoc. Prof.

Radyasyon Teknolojisi ve Analitik Teknikler Grup Sorumlusu
TENMAK - Nükleer Enerji Araştırma Enstitüsü
Head of Radiation Technology and Analytical Techniques Group
TENMAK - Nuclear Energy Research Institute

Lisans ve yüksek lisans programlarını Hacettepe Üniversitesi Kimya Bölümü'nde, doktora programını ise Gazi Üniversitesi Kimya Bölümü'nde tamamladı. Maryland Üniversitesi ve Ulusal Standartlar ve Teknoloji Enstitüsü (NIST), ABD'de radyasyon teknolojisi, Römisch-Germanisches Zentral Museum (RGZM), Almanya'da ise kültürel varlıklar üzerine araştırmalar yaptı. 30 yılı aşkın süredir radyasyon teknolojisinin uygulamaları üzerine, 20 yılı aşkın süredir de nükleer ve analitik tekniklerle kültürel varlıkların tanımlanması ve radyasyon teknolojisiyle korunmasıyla ilgili çalışmalar yürütmektedir. 50'den fazla uluslararası yayını, 100'den fazla kongre sunumu bulunmaktadır.

He completed his bachelor's and master's programs in the Department of Chemistry at Hacettepe University, followed by his PhD program in the Department of Chemistry at Gazi University. His extensive research on radiation technology was conducted at the University of Maryland and the National Institute of Standards and Technology (NIST) in the USA. Additionally, he has dedicated significant time to research on cultural heritage at the Römisch-Germanisches Zentral Museum (RGZM) in Germany. With a career spanning over 30 years, he has focused on the practical applications of radiation technology, as well as over 20 years dedicated to the identification, preservation, and conservation of cultural heritage through the use of nuclear and analytical techniques. His contributions are evidenced by over 50 peer-reviewed publications and participation in more than 100 conference presentations.

ECE ERGUN, Doç. Dr. | Assoc. Prof.

Radyasyon Teknolojisi ve Analitik Teknikler Grubu-Kimyager
TENMAK - Nükleer Enerji Araştırma Enstitüsü
Radiation Technology and Analytical Techniques Group-Chemist
TENMAK - Nuclear Energy Research Institute

Ergun, lisans, yüksek lisans ve doktora programlarını Ankara Üniversitesi Kimya Bölümü'nde tamamladı. Ankara Üniversitesi Analitik Kimya Anabilim dalında 6 yıl asistanlık deneyimi bulunmaktadır. 24 yılı aşkın süredir analitik kimya, 18 yılı aşkın süredir radyasyon kimyası ve 15 yıldır kültürel varlıkların radyasyon teknolojisiyle korunması üzerine çalışmalar yürütmektedir. Araştırmaları, radyasyonun moleküller üzerindeki kimyasal etkilerinin belirlenmesinde yeni analitik yöntemlerin geliştirilmesi ve çeşitli kromatografik ve spektroskopik tekniklerin uygulanması üzerine odaklanmıştır. 30'dan fazla makalesi olup, ulusal ve uluslararası bilimsel toplantılarda çok sayıda sunum yapmıştır.

She obtained her Bachelor's, Master's, and PhD degrees from the Department of Chemistry at Ankara University. Following her academic pursuits, she dedicated six years to serving as a research assistant in the Chemistry Department at Ankara University. With an extensive background spanning over 24 years in analytical chemistry, 18 years in radiation chemistry and its applications, and 15 years in

nuclear techniques for cultural heritage preservation, her research is primarily focused on the advancement of novel analytical methods and the utilisation of various chromatographic and spectroscopic techniques to evaluate the chemical impacts of radiation on molecules. Her prolific contributions include over 30 peer-reviewed publications and numerous presentations delivered at both national and international scientific gatherings.

LALE GÖRÜNÜR, PhD

Kıdemli Küratör / Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi
Senior Curator / Vehbi Koç Foundation Sadberk Hanım Museum

1992 yılında Mimar Sinan Üniversitesi, Fen Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi Bölümü'nden lisans derecesi ile mezun oldu. 1996 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sanat Tarihi Ana Bilim Dalı'ndan "Tarikat Sanatında Başlık Sembolizmi (Mevlevilerde ve Bektaşilerde)" adlı teziyle yüksek lisansını tamamladı. 2006 yılında İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Sanat Tarihi Ana Bilim Dalı'ndan Prof. Dr. Semra Ögel danışmanlığında "On Dokuzuncu Yüzyılda Osmanlı Entarisi ve Sadberk Hanım Müzesi Entari Koleksiyonu" teziyle doktor unvanını aldı. 1995 yılından bu yana Sadberk Hanım Müzesi'nde sanat tarihçisi müze uzmanı olarak görev yapmaktadır. Tekstil Bölümü Sorumlusu ve Kıdemli Küratör olarak müzenin birçok projesinde görev almıştır ve yayınları bulunmaktadır.

Lale Görünür is an esteemed art historian and curator. She completed her bachelor's degree in Art History at Mimar Sinan University in 1992 and later obtained her master's degree from Istanbul Technical University in 1996, specialising in the symbolism of headwear in the art of Mevlevi and Bektashi religious sects. In 2006, under the supervision of Professor Semra Ögel, she received her doctorate degree from Istanbul Technical University Institute of Social Sciences Department of Art History with her thesis 'On Dokuzuncu Yüzyılda Osmanlı Entarisi ve Sadberk Hanım Müzesi Entari Koleksiyonu' [Nineteenth-Century Ottoman Entari and the Sadberk Hanım Museum Entari Collection]. Since 1995, she has been working at the Sadberk Hanım Museum.

As senior curator and head of the Textiles Department, she has been actively engaged in numerous museum projects and authored several publications.

MODERATORS

ÇİĞDEM ASUMAN ÇİNİ, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi
Marmara University

Prof. Dr. Çiğdem Asuman Çini İstanbul'da doğdu. Devler Güzel Sanatlar Akademisi Tekstil Tasarımı Bölümü'nden yüksek dereceyle mezun olduktan sonra İngiltere Leeds Üniversitesi Tekstil Bölümü'nde 1989–1993 yılları arasında lisansüstü eğitim gördü, "Postgraduate Diploma in Textile Design" ve "Mphil" derecelerini aldı. Türkiye'ye döndükten sonra MSGSÜ Moda ve Tekstil Tasarımı Bölümü'nde Sanatta Yeterlik yaptı. 1986 yılından beri Marmara Üniversitesi, Güzel Sanatlar Fakültesi, Tekstil ve Moda Tasarımı Bölümü'nde görev yapmaktadır. 2012–2016 yıllarında Bölüm Başkanlığı görevini üstlendi, 2015 Kasım ayında ITCC2015 Uluslararası Tekstil ve Moda Kongresi'ni düzenleyerek başkanlığını yaptı. Uluslararası organizasyonların ve dergilerin kurullarında görevleri bulunmaktadır. Alanıyla ilgili birçok ulusal ve uluslararası sergi, kongre ve çalışmaya eserleri ve bildirimleriyle katılmış ve organizasyonlarında yer almıştır. Tekstil tasarımı, lif sanatı, moda ve tekstil tarihi alanlarında araştırmaları ve yayınları bulunmaktadır.

Professor Çiğdem Asuman Çini was born in Istanbul. After her graduation from the Textile Design Department of the State Academy of Fine Arts with a master's degree, she continued her postgraduate studies in the United Kingdom from 1989 to 1993; she completed a PG Diploma in Textile Design and MPhil degree in the Textile Department of the University of Leeds in the UK. She was awarded a PhD degree at Mimar Sinan University, where she carried on her doctorate studies after her return to Türkiye. She worked as the Head of the Textile Arts Department of Marmara University Faculty of Fine Arts in Istanbul from 2012 to 2016. She has participated in many national and international conferences, symposiums, and exhibitions with her papers and artworks. She has publications in historical textiles and costumes, fibre art, and textile design. Çini has memberships in international organisations and publications, and she organised the ITCC2015 International Textiles and Costume Congress in Istanbul in November 2015.

NANCY MICKLEWRIGHT, PhD

Müze Araştırmacısı / Smithsonian Ulusal Asya Sanatı Müzesi
Research Associate / Smithsonian's National Museum of Asian Art

Nancy Micklewright, toplumsal cinsiyete odaklanarak Osmanlı İmparatorluğu fotoğraf tarihi ve moda tarihi üzerine yayımlar yapmaktadır. Son kitabı *Fashion in a Global City: Dress and Photography in Late Ottoman Istanbul* [Küresel Bir Şehirde Moda: Geç Osmanlı İstanbulu'nda Kıyâfet ve Fotoğrafçılık] 2025'te yayımlanacak. Bu yıl, Fulbright Kıdemli Araştırma Bursu tarafından desteklenen *Dressing the Republic: Women and Fashion in 1920s Türkiye* [Cumhuriyeti Giydirmek: 1920'ler Türkiye'sinde Kadın ve Moda] başlıklı yeni bir proje üzerinde çalışıyor. Daha önce Metropolitan Sanat Müzesi ve Washington Ulusal Sanat Galerisi'nden araştırma bursları aldı. 2019 yılı boyunca Smithsonian Ulusal Asya Sanatı Müzesi'nde Kamu ve Bilimsel Katılım Başkanı olarak yer aldı ve diğer görevlerinin yanı sıra *Ars Orientalis* dergisinin baş editörlüğünü yürüttü. Osmanlı İmparatorluğu'nda fotoğraf pratiğinin yönleri, seyahat albümleri, fotoğrafla yerel etkileşim ve ilgili konular hakkında çok sayıda yayını bulunmaktadır. Editörlüğünü yaptığı *Mohamed Zakariya, A 21st century Master Calligrapher* [Muhammed Zakariya, Bir 21. Yüzyıl Hat Üstadı] 2022'de Fons Vitae tarafından yayımlandı.

Nancy Micklewright writes primarily about the history of photography and fashion history in the Ottoman Empire with a focus on gender. Her latest book, *Fashion in a Global City: Dress and Photography in Late Ottoman Istanbul*, will appear in 2025. This year, supported by a Fulbright Senior Research Grant, she is working on a new project, *Dressing the Republic: Women and Fashion in 1920s Türkiye*. Previously, she has received research fellowships from The Metropolitan Museum of Art and the National Gallery of Art (Washington). Through 2019 she was the Head of Public and Scholarly Engagement at the Smithsonian's National Museum of Asian Art, where among other duties, she served as the editor-in-chief of the journal *Ars Orientalis*. She has published widely on aspects of photographic practice in the Ottoman Empire, as well as travel albums, local engagement with photography, and related issues. Her edited volume, *Mohamed Zakariya, A 21st Century Master Calligrapher*, was published in 2022 by Fons Vitae.

NEVİN ENEZ, Prof. Dr.

Marmara Üniversitesi
Marmara University

Prof. Dr. Nevin Enez, doğal boyalar konusunda uzmanlaşmış seçkin bir kimya mühendisidir. Yüksek lisans tezini “Doğal Boyalar” üzerine, doktora derecesini ise “Topkapı Sarayı Müzesi'nde Bulunan Seccadelerin Yaş ve Kökeninin Boya Analizi Yoluyla Belirlenmesi” teziyle tamamladı. Ünlü DOBAG Projesi'ne önemli katkılarda bulunan Enez, 1981'den itibaren kapsamlı araştırma ve saha çalışmaları yürüttü. Chicago'da geçirdiği süre boyunca (1989–1991), Chicago Sanat Enstitüsü'nün Tekstil Konservasyon Laboratuvarı'nda gönüllü olarak çalıştı ve burada konservasyona ilgi duydu. Türkiye'ye döndükten sonra Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ilk “Tekstil Konservasyonuna Giriş” dersini verdi. 1999–2000 yıllarında, Delaware Üniversitesi Henry Francis DuPont Winterthur Müzesi'nde sanat koruma eğitimi gözlemlemek için Fulbright bursu kazandı. Prof. Enez o tarihlerden beri ders verdi, çok sayıda makale yayınladı, doğal boyalar üzerine kitaplar yazdı ve ortak yazarlık yaptı.

Professor Nevin Enez is a distinguished chemical engineer specialising in natural dyes. She completed her MSc thesis on ‘Natural Dyes’ and earned her PhD with the thesis ‘Determining the Age and Origin of the Prayer Rugs at the Topkapı Palace Museum Through Dyestuff Analysis’. A key contributor to the renowned DOBAG Project, she conducted extensive research and fieldwork from 1981 onward. During her time in Chicago (1989–1991), she volunteered at the Art Institute of Chicago's Textile Conservation Lab, where she developed an interest in art conservation. Upon returning to Türkiye, she introduced the first ‘Introduction to Textile Conservation’ course at Marmara University's School of Fine Arts. In 1999–2000, she was awarded a Fulbright scholarship to observe art conservation education at the University of Delaware Henry Francis DuPont Winterthur Museum. Prof. Enez has since lectured, published numerous articles, and authored and co-authored books on natural dyes.

HÜLYA TEZCAN, Prof. Dr.

Nişantaşı Üniversitesi
Nişantaşı University

1968 yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Sanat Tarihi ve Arkeoloji Bölümü'nden mezun oldu. 1983 yılında aynı üniversiteden "Sur-ı Sultani İçinin Bizans Devri Arkeolojisi" konulu teziyle doktora derecesini aldı. 1971 yılında Topkapı Sarayı'nda göreve başladı ve 1978 yılında Padişah Elbiseleri Bölümü şefliğine getirildi, bu görevi emekli olduğu 2006 yılına kadar sürdürdü. 1985 yılında aldığı bursla New York Metropolitan Müzesi'nde üç ay süreyle tekstil konservasyonu eğitimi aldı. Öğrendiklerini, Topkapı Sarayı Padişah Elbiseleri'ndeki tekstil ve kaftanlar üzerinde; depolama, ışık, ısı-nem kontrolü ve toz giderme konularında uyguladı. Osmanlı tekstilleri, halıları, kostüm tarihi ve terziler üzerine çok sayıda makale yazdı ve uluslararası projelerde yer aldı. Tezcan, Atasoy, Denny ve Mackie ile birlikte yayımlanan *İpek: Imperial Ottoman Silks and Velvets* (2001) başlıklı referans kitabının ortak yazarıdır. Diğer önemli yayınları arasında *Tılsımlı Gömlekler* (2006), *Osmanlı Sarayının Çocukları: Şehzadeler ve Hanım Sultanların Yaşamları ve Giysileri* (2006), *Sarayın Terzisi: M. Palma - D. Lena - P. Parma* (2008), *Kutsal Mekânlarda Kutsanmış Örtüler: Topkapı Sarayı'ndan Örneklerle* (2017) ve *Bursa'nın İpeklisi* (2017) kitapları sayılabilir. 2010 yılından itibaren İstanbul Bilgi Üniversitesi ve Haliç Üniversitesi'nde Kostüm Tarihi dersi verdi. Hâlen Nişantaşı Üniversitesi, Sanat ve Tasarım Fakültesi'nde Öğretim Üyesi olarak ders vermektedir.

Tezcan received her bachelor's degree in Art History and Archaeology in 1968 and a PhD degree with a thesis on 'Byzantine Archaeology inside the Land Walls of Constantinople' in 1983, both from Istanbul University, Faculty of Letters, Department of Art History & Archaeology. In 1971, she started to work at the Topkapı Palace and in 1978, she was appointed as the Head of the Imperial Costumes Department and continued this duty until her retirement in 2006. In 1985, she received a scholarship to study in the USA and completed a three-month course on Textile Conservation at The Metropolitan Museum in New York. She applied what she learned to the textiles and caftans in the Topkapı Palace collection, including storage, light, temperature-humidity control, and dust removal. She has written numerous articles on Ottoman textiles, carpets, costume history, and tailors and has been involved in international projects. Tezcan is a co-author of the reference book *İpek: Imperial Ottoman Silks*

and *Velvets* with Atasoy, Denny, and Mackie (2001). Some of her other notable publications include *Tılsımlı Gömlekler* (2006), *Children of the Ottoman Seraglio: Customs and Costumes of the Princes and Princesses* (2006), *Tailors to the Court: M. Palma - D. Lena - P. Parma* (2008), *Sacred Covers of Islam's Holy Shrines with Samples from Topkapı Palace* (2017), and *Silk of Bursa* (2017). Starting in 2010, she taught Costume History at Bilgi University and Haliç University. She is currently a faculty member at Nişantaşı University, Faculty of Art and Design.

Sempozyum Mekânı | Venue

ANAMED

Tomtom Mahallesi, İstiklal Cad.
Merkez Han No. 181,
34433 Beyoğlu, İstanbul
anamed.ku.edu.tr

İletişim | Contact

Vehbi Koç Vakfı Sadberk Hanım Müzesi

Piyasa Caddesi No. 25,
Büyükdere, 34457 Sarıyer, İstanbul

+90 212 242 38 13
sempozyum@sadberkhanimmuzesi.org.tr

Sempozyum Koordinasyon | Symposium Coordination

MAKBULE MERVE UCA

merveu@sadberkhanimmuzesi.org.tr
Tel: +90 212 242 38 13

Symposium website
sadberkhanimmuzesi.org.tr/en/symposium

